

Ikt. sz.: GAB-41/28-2/2019.
GAB-20/2019. sz. ülés
(GAB-41/2018-2022. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Gazdasági bizottságának**
2019. december 2-án, hétfőn, 8 óra 26 perckor
az Országház Pázmány Dénes termében (főemelet 11.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirendi javaslat elfogadása</i>	5
<i>Dr. Palkovics László innovációs és technológiai miniszter meghallgatása</i>	
<i>(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)</i>	5
<i>Dr. Palkovics László innovációs és technológiai miniszter beszámolója</i>	5
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	15
<i>Dr. Palkovics László innovációs és technológiai miniszter reflexiója</i>	20
<i>Szeged Megyei Jogú Város harmadik Tisza-hídja megépítésének azonnali elrendeléséről szóló H/7998. számú törvényjavaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)</i>	26
<i>Szabó Sándor szóbeli előterjesztése</i>	26
<i>Az Európai Számvevőszék 2018-as éves jelentésének bemutatása</i>	27
<i>Pelczné dr. Gáll Ildikó tájékoztatója</i>	27
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	29
<i>Reflexiók</i>	31
<i>Egyebek</i>	33
<i>Az ülés berekesztése</i>	33

Napirendi javaslat

1. Dr. Palkovics László innovációs és technológiai miniszter meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)
2. Az Európai Számvevőszék 2018-as éves jelentésének bemutatása
Előadó: Pelczné dr. Gáll Ildikó, az Európai Számvevőszék magyar tagja
3. Szeged Megyei Jogú Város harmadik Tisza-hídja megépítésének azonnali elrendeléséről szóló határozati javaslat (H/7998. szám)
(Szabó Sándor (MSZP) képviselő önálló indítványa)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
4. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Hadházy Sándor (Fidesz), a bizottság alelnöke

Manninger Jenő (Fidesz), a bizottság alelnöke
 Witzmann Mihály (Fidesz), a bizottság alelnöke
 Tóth Csaba (MSZP), a bizottság alelnöke
 Barcza Attila (Fidesz)
 F Kovács Sándor (Fidesz)
 Riz Gábor (Fidesz)
 Szatmáry Kristóf (Fidesz)
 Varga Gábor (Fidesz)
 Potocskané Kőrösi Anita (Jobbik)
 Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)
 Székely Sándor (független)

Helyettesítési megbízást adott

Bánki Erik (Fidesz) Hadházy Sándornak (Fidesz)
 Dr. Seszták Miklós (Fidesz) Szatmáry Kristófnak (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Palkó Katalin bizottsági főmunkatárs
 Dr. Bósi Ferenc bizottsági munkatárs

Meghívottak

Hozzászólók

Dr. Palkovics László innovációs és technológiai miniszter
 Szabó Sándor (MSZP) országgyűlési képviselő
 Pelczné dr. Gáll Ildikó, az Európai Számvevőszék magyar tagja

Megjelentek

Schanda Tamás János államtitkár (Innovációs és Technológiai Minisztérium)
 Dr. Kaderják Péter államtitkár (Innovációs és Technológiai Minisztérium)
 Dr. György László államtitkár (Innovációs és Technológiai Minisztérium)
 Dr. Bódis József államtitkár (Innovációs és Technológiai Minisztérium)
 Cseresnyés Péter államtitkár (Innovációs és Technológiai Minisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 8 óra 26 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirendi javaslat elfogadása

HADHÁZY SÁNDOR (Fidesz), a bizottság alelnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelettel köszöntöm a bizottság valamennyi megjelent tagját. Tisztelettel köszöntöm vendégeinket.

Megállapítom, hogy a bizottság határozatképes. Az ülést megnyitom. Kérem, hogy szavazzunk a meghívóról, a meghívóban foglalt napirendi pontok tárgyalásáról. Kérdezem, hogy a meghívóval kapcsolatban van-e valakinek kiegészítenivalója. *(Senki sem jelentkezik.)* Nincs. Akkor szavazás következik. Kérdezem, hogy ki támogatja a napirend elfogadását. *(Szavazás.)* Egyhangú igen. Köszönöm szépen.

Dr. Palkovics László innovációs és technológiai miniszter meghallgatása (Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)

Tisztelettel köszöntöm az első napirendi pont meghívottját, dr. Palkovics László miniszter urat és államtitkár urakat, Schanda Tamást, György Lászlót, Kaderják Pétert, Cseresnyés Pétert és Bódis Józsefet. Megkérem miniszter urat, hogy tartsa meg az előadását.

Dr. Palkovics László innovációs és technológiai miniszter beszámolója

DR. PALKOVICS LÁSZLÓ innovációs és technológiai miniszter: *(Az előadó kivetítőt használ az előadása megtartásához.)* Köszönöm szépen.

Tisztelt Alelnök Úr! Hölgyem és Uraim! Köszönjük a lehetőséget, hogy ma beszámolhatunk itt a minisztérium egyéves tevékenységéről, illetve azokról az irányokról, amiket a magyar gazdaság fejlesztése területén az elkövetkező időszakban meg szeretnénk valósítani, illetve már részben elkezdtük.

Ahogy itt látszik, a minisztériumnak nincs olyan államtitkársága, aminek a gazdaságra ne lenne direkt hatása, úgyhogy ezért ez a komoly felvonulás az asztalnak ezen az oldalán, sőt mögöttünk is helyettes államtitkárok ülnek, hogy ha olyan kérdés merül föl, amire a miniszter egy ekkora minisztériumnál nem tud válaszolni, akkor mindenképpen teljes módon intaktak legyünk.

Sajnos az időjárás, a hó meg szokta bénítani a közlekedési rendszerünket. Én a közlekedési minisztert szoktam ilyenkor szidni, hogy miért nem jön, és takaríttatja el a havat. Aztán rájöttem arra, hogy Budapesten belül ez nem a közlekedési miniszter feladata, hanem Budapest főpolgármesteréé, hát most akkor őt is föl vesszük ebbe a listába. De ez persze csak a vicces része volt a dolognak. Örülök annak, hogy Ózdról például ide lehetett érni, és Ózd nincs nagyon közel, tehát azt hiszem, hogy akkor mégis működik a közlekedési rendszerünk.

Egy rövid bevezetőt szeretnék arról tartani, hogy áll a magyar gazdaság, mi is történt 2010 után, és ennek milyen következményeit látjuk a gazdaságunk jelenlegi állapotára.

Én azt gondolom, hogy ebben a körben nem kell nagyon részletesen elemezni, hogy az a fegyelmezett költségvetési politika, ami 2010 óta az országot jellemzi, és egyébként elvárás a külső partnereink, az Európai Unió részéről, annak az eredménye már itt látszik. Az látszik, hogy a költségvetési politika eredményeképp a tervezett hiányunk mindig magasabb volt, mint a ténylegesen létrejött hiányunk. Itt látszik az, hogy amit vállaltunk 2010-ben, jelesül, hogy ez a hiánycél hova kerüljön, ezt tudjuk

tartani. Ugyanez igaz az államadósság mértékére. Az államadósságunk folyamatosan csökken, az Európai Unión belül részben az EU-28-ak, de az EU-19-ekhez képest is alacsonyabb. Nyilvánvalóan a volt szocialista országok között van egy öröklött része ennek, amit azóta le kellett dolgoznunk. *(Potocskáné Kőrösi Anita megérkezik az ülésre.)*

Nagyon fontos kérdés a Magyarországon lévő munkaerőpiac helyzete. 2010 óta több mint 800 ezer emberrel dolgoznak többen a magyar gazdaságban. Akkor, amikor ezt a célt kitűztük, sokan kételkedve fogadták, hogy ez valóban sikerülni fog. Én azt gondolom, hogy ezek a számok azt mutatják, hogy ez sikerült. Persze azért még nem tartunk ennek a folyamatnak a végén. Az a gazdasági növekedés, ami az elmúlt időszakban volt, részben húzta maga után a munkaerőpiacot, és egy sor operatív eszközzel a kormány tudta biztosítani ezt a kapacitást.

Talán egy dolgot szeretnék kiemelni, ami néha megjelenik, főleg az ellenzéki sajtókban, hogy 600 ezer ember végül is nem Magyarországon dolgozik. Ez a Magyarországon születetteknek körülbelül a 6 százaléka. Ha megnézzük ezt a bal oldali, kicsit nehezen látható ábrát, ez egy statisztika, nagyjából ez olyan 6 százalék, Magyarország a környező országok átlaga szintjét hozza, inkább annak az alacsonyabb részéhez tartozik. Ausztriában 6,7 százaléka az ott születetteknek nem ott dolgozik, és ha megnézzük a körülöttünk lévő volt szocialista országokat vagy keletebbre lévő országokat, itt azért ez a fajta kivándorlás sokkal magasabb szintű. Van, ahol egyébként ez már a kritikus szintet is elérte, Horvátországban, Bosznia-Hercegovinában. Ha valamilyen módon ezt a számot össze akarjuk kapcsolni azzal, hogy mennyire jó élni Magyarországon, akkor én azt gondolom, hogy ezt ne tegyük, hiszen nem hiszem, hogy bárki kétségbe vonná, hogy Ausztriában jó élni, mégis magasabb ez a fajta arány.

Ami talán fontosabb, hogy hogyan lehet ezen a helyzeten változtatni. Ez év eleje óta látszik egy olyan tendencia, hogy megfordult, először a magasabban képzettek területén, és most már látjuk azt, hogy a kevésbé magas képzettek területén is inkább egy visszaáramlás jellemzi ezt a részt. Különösen magas szintű, mérnök, egyéb más végzettséggel rendelkezők jönnek vissza Nyugat-Európából részben az adórendszer, részben pedig a támogatási rendszer változásai miatt, részben meg amiatt, mert a magyar gazdaságot ebben a pillanatban a munkaerőpiacon egy olyan helyzet jellemzi, ami visszavonzza ezeket az embereket. De ha megkérdezzük mondjuk egy éttermet üzemeltetőt vagy egy boltüzemeltetőt, ők ugyanerről tudnak beszámolni.

Ha ennek az indokait keressük, az egyik az adórendszerben található. Marginális adóink az átlagbérek 100 százalékánál jelentősen csökkentek, ugyan még nem értük el a lengyelek szintjét, de most 45 százaléknál tartunk. Valahol 64-65 százaléknál kezdtük 2010-ben. *(Barcza Attila megérkezik az ülésre.)*

Amit talán még fontosabb kiemelni, hiszen a kormánynak az egyik stratégiai célja a magyar vállalatok erősítése - és ezen belül nyilván a magyar kis-, közepes vállalatoké -, hiszen ezt a szektort ez jellemzi, hogy jelentősen csökkent az átlagos adóterhük. Én azt gondolom, hogy az a fajta tendencia, amit a rendszerváltás után Magyarország a piacra akart bízni, jelesül, hogy majd a piac eldönti, hogy hogyan tudnak az új vállalatok fejlődni, ezt nem tették meg a csehek, nem tették meg a lengyelek, ők megvédték a saját vállalataikat, mi ezt akkor nem tettük, ezt a hátrányt szeretnénk kompenzálni.

Nagyon fontos az a befektetéstámogató környezet, legyen ez külföldi vagy hazai befektetés, amiben az adórendszeren keresztül megállapodásokat kötöttünk, hoztunk létre, és ezt egyébként tartjuk is. A társasági nyereségadó kulcsa a legalacsonyabb a régióban, és az a megállapodás, ami a szociális hozzájárulás ütemezett csökkentését

jellemzi, ez 27 százalékról indult, és 2022-ben 11,5 százalékot fog elérni, ez ütemesen zajlik. Azt gondolom, hogy a kiszámíthatóság szempontjából ez egy nagyon fontos dolog.

Milyen eredményeit látjuk ezeknek az intézkedéseknek? Az egyik a magyar gazdaság növekedése. 2019 első három negyedében ez megközelítette az 5 százalékot, a korrigált érték 4,8 százalék volt. Ha megnézzük, hogy hol és milyen eredményeket produkáltak, Németország, akár az EU átlagát, akár a V4- vagy V3-országok átlagát, akkor a magyar növekedés ezt messze meghaladta. Ennek persze az indokait is meg kell érteni, de erre majd azért visszatérnék. Ezt nemcsak mi ismerjük el, hanem ezt elismerik már olyan minősítők, mint például a World Economic Forum - a minősítésében Magyarország a feltörekvő országok közül az inkluzivitás, tehát a növekedési inkluzivitás tekintetében a második helyen van. Illetve ezt a növekedést úgy tudtuk végrehajtani, ami a szegényebb és egyébként korábban munkával nem rendelkezők jövedelmi szintjét sokkal magasabb mértékben emelte, mint ennek a megoszlásnak a másik oldalán lévő gazdagabb embereket. Ha megnézzük, Spanyolországban hogyan néz ki ugyanez a görbe, én azt gondolom, ez sok magyarázatot nem igényel. Ez megint az inkluzivitását jelenti ennek az elmúlt nyolcéves, kilencéves időszaknak. Azt hiszem, ennek az elismerése mindenki számára ismert. A hitelminősítő intézmények ezt szintén a minősítésekben elismerték. Ennek a részleteire most nem térnék ki.

Egy másik elismerés, ami, azt gondolom, hogy talán még fontosabb, azok a beruházási szándékok, amelyek az elmúlt időszakot jellemezték. Ha itt végignézzük, hogy milyen vállalatok döntöttek vagy magyarországi tevékenység bővítése mellett, vagy új tevékenység Magyarországra helyezése mellett, akkor ezekből látszik - Mercedes, BMW. De amit talán ki kell emelni, hogy nemcsak német vállalatok, nemcsak német túlsúlyú ez a befektetési döntési hullám, hanem ázsiai, illetve magyar vállalatok is olyan döntéseket hoztak, hogy Magyarországon építenek nagy méretű vállalatokat. Ez az, ami egyébként aztán a gazdaságunknak egy erőteljes átstrukturálásához járul hozzá.

Egy hónappal ezelőtt jelent meg az IMF-nek egy tanulmánya, ahol részben az adott ország termékeiben, illetve a gyártási rendszerében meglévő high-tech részarányt vizsgálta, és ebből az jött ki, hogy Magyarországon ez 70 százalék. Mit jelent a 70 százalék? Ugyanezen az ábrán látszik, két dolgot. Az egyik, hogy ezzel gyakorlatilag Németország szintjén vagyunk, és ennek a mezőnynek az élén vagyunk. A második, ami talán ezt relativizálja, hogy mondjuk Lengyelországban ugyanez 20 százalék. De ennek aztán az a következménye, hogy azok a beruházások, amelyek létrejöttek, magas technológiai színvonalat jelentenek, magas termelékenységet jelentenek, és ilyen értelemben ezeket működtetik is. Tehát az a gazdasági volatilitás, ami itt az európai világgazdaságot jellemzi, bizonyos szempontból kisebb mértékben van ránk hatással, hiszen ezeket az új beruházásokat valamilyen módon, de működtetni kell. Ami látszik, hogy meglévő vállalatok döntenek úgy, hogy Németországból, Nyugat-Európából kapacitásaikat Magyarországra helyezik, amit ez az ábra indokol, és nyilván ez történik egy hatékony, de alacsonyabb költségű környezetben.

Ennek aztán az eredménye az, hogy ha megnézzük az ipari termelés éves volumenének a változását, nagyon sok jellemző van, ezt az egyet emeltük ki, akkor gyakorlatilag 2014 januárjához képest a V4-országokban, illetve a környező országokban Magyarországot jellemezte legnagyobb mértékben a növekedés, és messze meghaladtuk az Európai Unió átlagát is. Tehát így néz ki a gazdaságunk.

Talán még egy másik szám, ebből is nagyon sok elérhető adat van, Magyarország attraktivitása, ezen belül Budapest attraktivitása. A The Economistnek

az egyik értékelése is azt mutatta, de vannak erre egyébként más értékek is, hogy Közép-Kelet-Európában Budapest a legélhetőbb város, és az abszolút skálán is egészen jól állunk. Voltak olyan felmérések, hogy egy brexit után Londonból kitelepülni szándékozó cégeknek melyek a preferált célországai, célvárosai. Ebben is Budapest jelent meg első helyen. Tehát azt gondolom, hogy az elmúlt időszak tevékenysége Magyarországot és ezen belül Budapestet kifejezetten jól pozícionálta.

Melyek azok a stratégiai pillérek, amelyekre az ITM az elkövetkező időszak gazdaságpolitikáját alapozni kívánja? Ahogy mondtam, miután az itt ülő államtitkárokon keresztül az nagyon jól látszik, hogy nincs olyan terület, ami ne a gazdaságra vonatkozó hatást jelentené, az ITM a gazdasági minisztérium. Amit megfogalmaztunk, ezeket szeretném röviden bemutatni.

Az egyik olyan terület, ami az előbb említett high-tech mellett kiemelten jelenik meg, a klímatudatos gazdaság területe. Itt az a célunk, hogy 2030-ra 90 százalékban a magyarországi elektromosenergia-előállítás klímasemlegessé, tehát CO₂-semlegessé váljon. Ahogy ezt itt kommunikáltuk, természetesen ismernünk kell azt, hogy milyen lesz a jogszabályi környezet, milyen lesz a pénzügyi finanszírozási környezet, és talán a legfontosabb, milyen lesz a technológiai környezet. De ahhoz, hogy a 2050-es célokat egyértelműen meg tudjuk fogalmazni, odáig ezeket a projekteket, ezeket az ügyeket le kell bontani, és meg kell határoznunk a tennivalókat.

Csak néhány elemet emelnék ki ebből. Ebben a pillanatban 2700 megawattnyi kapacitásengedélyt adott ki az energiahivatal napelemparkok létrehozására. Az intézményben foglalkozunk a túlkapacitások tárolásával, legyen az a Paksi Atomerőmű vagy akár a fotovoltaiikus erőművek túlkapacitása. Itt a tárolás területén többfajta megoldás létezik. Ezek jelentős része nem a tradicionális tárolási rendszerbe kapcsolódik. Generálisan a gazdaság zöldítése, legyen ez akár a vállalatok, akár a bizonyos nagyobb területek, például energetika, például a közlekedési rendszer zöldítése, egy kifejezetten fontos elem. Itt ezekre részben a klímacélok teljesítése mellett mint gazdasági lehetőségekre tekintünk, ezek mindegyike az egyébként. A szén teljes kivezetése egy különálló projekt, a Mátrai Erőműre vonatkozó tervek elkészültek. Az atomenergetika fejlesztése, az ezzel kapcsolatos felelősségi körök kérdése szintén erőteljesen jelenik meg. Erre majd később visszatérnék. De idetartozik például akár az áram, akár a gáz területén a határkeresztező kapacitások fejlesztése Magyarországon. Nagyon jól bekötött a környező országok rendszerébe.

A második elem, szintén ebbe a kategóriába tartozik, a körforgásos gazdaság elemeinek a megteremtése. A hulladékgazdálkodási rendszer továbbfejlesztése zajlik. Ugyanez igaz a víz- és a szennyvízrendszerre is, és vannak olyan ökológiai nagy projektjeink, amelyek megoldása sokáig nem várathat magára.

Egy nagyon fontos eleme ennek a gazdaságpolitikának a munkaalapú megközelítés mellett, erre épülve az innovációalapú megközelítés, a tudásalapú megközelítés. Ennek is számos eleme van, nagyon szívesen beszélnék a részleteiről, csak az idő erre most nem alkalmas, de egy más alkalommal ezt nyilván szívesen tesszük. Nagyon fontos, hogy elsősorban a magyar tulajdonú vállalatok saját termékei jelenjenek meg a hazai, illetve a nemzetközi piacon. Ennek az a feltétele, hogy kialakítsák azt a kutatás-fejlesztési, innovációs rendszert, ami őket erre képessé teszi. Ebben az állam sok módon nyújt támogatást. Itt ezen egy példa látszik ezek közül, az egyetemekre épülő innovációs ökoszisztémák létrehozása. Itt hat olyan science park létrehozásáról beszélünk vidéken, illetve kettőről Budapesten, amely pontosan ezt a célt szolgálná. Tehát ez vagy egy ügy, vagy egy nagy egyetem környékére szerveződő science park. Ennek a struktúrája pont ugyanolyanra van tervezve, mint a világ bármelyik részén.

A digitalizáció mint egy horizontális téma szintén a minisztériumban jelenik meg. Itt bizonyos szempontból, akár hálózati lefedettség, akár hálózati elérhetőség, ennek a sebessége szempontjából Magyarország jól áll. A hálózati lefedettség területén a világranglistán tizenegyedik vagyunk, a hozzáférés sebességét illetően nyolcadikak. De ha megnézzük mondjuk a 4G-s hálózati lefedettséget, itt is a tizenegyedik helyen vagyunk. Ezt szeretnék is megőrizni. Az ötödik generációs hálózati rendszer penetrációja nem csak a kommunikációs oldalt változtatja meg, de egy sor mindent megváltoztat, például a vállalati gyártástechnológiánál fognak ezek megjelenni. Szeretnénk azt, hogy ha Magyarország ebben az Európai Unióhoz képest sokkal gyorsabban haladna előre. Ennek vannak persze feltételei. Létrehoztunk három olyan technológiai platformot, ami ezeknek az új technológiáknak a gazdaság, a társadalom különböző szintjén történő megjelenését támogatja. Van egy mesterségesintelligencia-platformunk. Itt készül a stratégia, ez valamikor januárban készen lesz, de az akcióterv már elkészült. Az Ipar 4.0, tehát az újgenerációs gyártástechnológiák megjelenése részben a nagyvállalatoknál, de inkább, ami fontosabb, a kisvállalatok számára hogyan tudjuk ezt alkalmazhatóvá tenni, illetve az ötödik generációs hálózatok ügye, ez a három technológiai platform az, ami tulajdonképpen az elkövetkező időszak digitális technológiai fejlődését lefedi. Mind a három aktív, mind a három erőteljesen működik, és meghatároztuk azt, hogy melyik területen hova akarunk eljutni.

Magyarország az elhelyezkedésénél fogva a közlekedési, logisztikai rendszer szempontjából kulcsszerepben van, legyen ez akár az országúti logisztikai rendszerünk, akár a vasút, akár a kettőt összekötő egyéb rendszereink. Itt meg kell említeni, hogy az elmúlt két év a repülés területén érdekes fejlődést hozott. Magyarország már nemcsak a közúti és a vasúti technológia szempontjából attraktív, hanem időközben attraktívvá vált a repülőgép-technológia területén. Az Airbus mellett, amit nyilván mindenki ismer, olyan cégek jelentek meg Magyarországon, mondjuk a Rolls-Royce, amely egyébként elektromos repülőgépet fejleszt, illetve többen döntöttek Magyarország mint repülőgéppilóta-, egyéb szakemberképző bázis mellett. Tehát ennek a stratégiája is készül.

Ha megnézzük azokat a programokat, és csak néhány szót szeretnék erről szólni, ami talán itt fontos, az a nemzeti útprogramunk, amely három elemet tartalmaz. Az egyik eleme a gyorsforgalmi úthálózat fejlesztése. Itt három célt tűztünk ki: részben, hogy a gyorsforgalmi utak érjenek el az országhatárig, a másik oldalról, hogy bárki bárhol lakik az országban, 30 perc alatt el tudjon érni egy gyorsforgalmi utat, a harmadik pedig, hogy az egymáshoz közel lévő nagyvárosokat gyorsforgalmi úttal kössük össze. Ez egy 3200 milliárd forintos programot jelent, aminek a megvalósítása zajlik. Nem tudom, hogy látszik az itt ülő képviselő hölgyek, urak saját területein, illetve a sajtóból, de egymás után adunk át különböző gyorsforgalmiút-elemeket.

Egy másik eleme a közútfejlesztési rendszernek az úthálózat felújítása, erre egy külön programot indítottunk, és ezen túl van egy harmadik elem, ami pedig az alacsonyabb rendű utak továbbfejlesztését szolgálja, ez a „Magyar falu” program részeként jelenik meg, de ez is útfejlesztési program.

Ugyanide tartozik a vasútfejlesztési stratégiánk, ami szintén mindösszesen valahol 3000 milliárd forint környéki összeget jelent. Ennek a finanszírozása részben magyar állami, részben pedig európai uniós forrásból történik. Itt örököltünk az elmúlt száz évben egy olyan vasúti hálózatot, ami abban az értelemben nem teljes, hogy az első világháború után Trianonnál ezt szétszedtük részekre. Ez egy erőteljes alkalmazkodást jelent a jövőben, tehát hozzá kell kötnünk a magyar városokat részben a környező országok nagyvárosaihoz, részben pedig az országon belüli

hálózatot kell olyan értelemben továbbfejleszteni, hogy az utazási idő, ennek a biztonsága, illetve ennek a kényelme biztosított legyen. Ez a program ezt szolgálja. *(F Kovács Sándor megérkezik az ülésre.)*

A minisztériumhoz tartozik részben a felsőoktatás, részben a szakképzési rendszer, és itt néha föl szokott merülni kérdésként, hogy mi ennek az indoka, hiszen a köznevelési rendszer egy másik minisztérium részét képezi. Itt azt a döntést hoztuk, hogy minden olyan képzési terület, ami direktben a munkaerőpiaccal kapcsolatban áll - és ez a szakképzés, illetve a felsőoktatás -, tartozzon inkább ahhoz a minisztériumhoz, ami a gazdaságért felel, az pedig az ITM. Tehát ez az indoka.

Itt is nagyon sok minden történt. Ha később lesz rá módom meg időm, akkor nagyon szívesen a részleteiről is beszámolok. Az egyik a szakképzési rendszer átalakítása, a másik pedig a felsőoktatási rendszer továbbalakítása. Itt a 2014-ben megkezdett stratégiát visszük tovább.

A hetedik pillére ennek a gazdaságfejlesztési programnak az a fajta innovációs képesség, alakítás, továbbfejlesztés, ami nagyon sok mindent jelent. Ez jelenti részben a kutatási rendszerünk finanszírozásának, struktúrájának az átalakítását, illetve jelenti annak a motivációs, ösztönzőrendszernek a kialakítását, ami a magyar vállalatok képességfejlesztését próbálja ösztönözni. Egy magyar vállalatnak nagyjából 30 éves történelme és 30 éves hagyománya van. Itt lassan elérünk odáig, hogy az önálló termék léte feltétele lesz egy fenntartható működésnek. Valaki más által létrehozott, fejlesztett terméket gyártani nem jelent hosszú távú perspektívát. Tehát itt az az innovációs képesség, amivel ezek a vállalatok kell hogy rendelkezzenek, az ITM-nek egy fontos eleme. Aztán ehhez tartozik nagyon sok minden, kutatás-fejlesztéstől kezdődően a már említett egyetemi innovációs ökoszisztéma létrehozásáig.

Nem tudom, alelnök úr, hogy mennyi időm van még, van-e egyáltalán.

ELNÖK: Nyugodtan.

DR. PALKOVICS LÁSZLÓ innovációs és technológiai miniszter: Akkor még néhány dolgot, néhány kiemeltebb projektről szólnék néhány szót az előbb említett hét területhez kapcsolódóan.

A közlekedéspolitika területén az egyik kiemelt projektünk a Budapest-Belgrád-vasútvonal fejlesztése. Ez egy olyan döntés következménye volt, ami azt mondja, hogy Magyarország pont a geopolitikai elhelyezkedése miatt nem akar kimaradni abból az Ázsia és Európa közötti áruforgalomból, ami jelen pillanatban megkerül bennünket, holott egyébként a lehetőségeink itt valószínűleg Európában a legjobbak, jelesül ez a pireuszi kikötő létét jelenti. Ha megnézzük a pireuszi kikötőt, az most kínai irányítás, fennhatóság alatt áll, a kínai államelnök néhány héttel ezelőtt úgy fogalmazott, hogy a kínai sárkány európai feje a pireuszi kikötő, ami azt jelenti, hogy egy olyan mélytengeri kikötő, ami olyan áruforgalomra biztosít lehetőséget Pireuszig, ami az elmúlt időszakban nagyjából háromszorosára növekedett, mióta kínai kézben van. De hát ezt el kell hozni Európa többi országába is. Ennek a koncepciónak egy része az a vasútvonal, amit Magyarország Budapest és Kelebia között fejleszt, csatlakozva egyébként a szerbiai fejlesztésekhez. Ennek a projektnek az előkészítése zajlik, tavasszal, május 24-én az úgynevezett EPC, tehát a tervezési szerződés aláírásra került, és reményeink szerint év végén pedig a finanszírozási szerződés aláírásra kerül, és ezzel januártól el fog indulni ez a projekt.

Természetesen itt önmagában a vasútvonal építése csak egy eleme ennek a projektnek, ezt meg kell tölteni tartalommal, úgyhogy megindultak azok az

egyeztetések, ami ezen a vasútvonalon az áruforgalmat is biztosítani fogja, hogy ennek a megtérüléséhez hozzájáruljon. Nem akarok itt a részleteiről ennek beszélni.

Egy sor olyan egyéb vasúti projekt zajlik vagy már le is záródott, ami az országon belüli vasúti hálózat fejlesztésére vonatkozik. Itt célként tűztük ki azt, hogy Budapest és a megyei jogú városok esetén lehetőség szerint egy gyors és direkt kapcsolatot tudjunk biztosítani. Ennek a technikai feltételrendszere részben a pályának, a pálya biztosítóberendezéseinek a megfelelő állapota, részben a gördülőállomány, tehát a vasúti szerelvények állapotának a fejlesztése, részben pedig magának a logisztikai rendszernek, tehát leegyszerűsítve a menetrendnek a megtervezése. Itt látszik néhány olyan elem, ami az elmúlt időszakban megjelent. Emeletes gyorsvonatok, hazai gyártású személykocsik, illetve újonnan vásárolt egyéb járműszerelvények kérdése.

A közúti fejlesztések területén itt említettem már, hogy melyek azok a célok, amiket kitűztünk. Ennek a megvalósítása zajlik. Itt időközben megjelentek újabb elemek. Ilyen újabb elem például a 1381-es út megépítése, ez kétszer kétsávos utat jelent az M1-es autópálya és Székesfehérvár-Sárbogárd között, ami bekapcsolódik a jövőbeni M8-as nyomvonalba, illetve zajlik az M9-esnek a koncepciótervezése. Itt arról van szó, hogy lehetőség szerint az M1-es autópályát minél kisebb mértékben kelljen bővíteni, azzal, hogy bizonyos forgalmi részeket, amik nem Budapestre jönnek, azokat elviszünk akár Kecskemét, akár direktben Szeged irányába. Látszik az is, hogy a határhoz vezető autópálya-szakaszok építése zajlik, azt hiszem, az M70-est pont december 20-án fogjuk átadni.

Csak hogy néhány számot is tudjak ehhez mondani. Az, amit gyakorlatilag már átadtunk, kivitelezés alatt álló, részben autópálya, részben gyorsforgalmi út, részben a kétszer kétsávos főutak átépítése, megépítése, ez közel 1000 kilométert jelent, és előkészítés alatt áll még körülbelül 900 kilométernyi projekt. Ezzel 1800 kilométer lesz ennek a 3200 milliárd forintos projektnek a végén. Illetve a hidak esetén is öt híd kivitelezése vagy tervezése zajlik.

Az európai uniós fejlesztések területén Magyarország a források lehívása esetén kifejezetten jól áll, 40 százalék, illetve ahogy tudom, most már ez egy kicsit följebb ment, mióta a fólia elkészült, ennél tartunk. Ha megnézzük a hozzánk hasonló helyzetben lévő országokat, mindegyikük alacsonyabb szinten van. Ezt egyébként többen ki is emelték, hogy Magyarország ezen a területen kifejezetten jól teljesít, kilencedikek vagyunk az európai ranglistán, az előttünk lévő országok viszont sokkal kisebb összegekről beszélnek. Tehát ilyen értelemben, az összeg nagyságát illetően kifejezetten jól haladunk előre.

Zajlik a 2021-27-es időszak tervezése. Itt az MFF esetén még egy sor döntés nem született meg. Egy dolog biztos, hogy a magyar kormány azt az 5,7 milliárd eurós csökkenést, ami a jelenlegi ajánlat, nem fogja elfogadni, nem látjuk ennek az indokát. Különösen úgy nem látjuk ennek az indokát, hogy vannak olyan országok, amelyek lényegesen gazdagabb országok, mégis forrásbővüléssel szembesülnek, vannak olyan országok, ahol nem változik a keret, és Magyarország esetén, ahol például csak a legszegényebb régiók közül négy található, pedig egy jelentős forráscsökkenéssel számolhatnánk. Úgyhogy vitatjuk a nemzeti keretet, a keret nagyságrendjét, ezt nem fogjuk elfogadni.

Zajlik a tartalmi tervezés is. Itt alapvetően a főbb beavatkozási irányok, amik kiemelendők. Az első a gazdaság versenyképességének a további növelése. Itt csupa olyan területről beszélünk, ami eddig a hét pillérben egyébként szerepelt: vállalkozásfejlesztés, felsőoktatás, szakképzés fejlesztése, a munkaerőpiac továbbfejlesztése, a termelékenység növekedés. Az infrastruktúra területén is szintén azok a kiemelt elemek, amelyekről itt már szó volt: energetika, a gazdaság zöldítése,

tisztaüzemű vállalatok, közlekedés, illetve a körkörös gazdaság implementációja. Tehát azok a területek, amik a kormány stratégiai céljai közé tartoznak, ezeknek a finanszírozása látszik itt. És ugyanígy a humán erőforrás-fejlesztés esetén is a kiemelt ügyeink - részben köznevelés, egészségügy, családpolitika - látszanak.

Energiaügyek és a klímapolitika területein, azt gondolom, hogy csak néhány, a minisztériumnak az elmúlt egyéves működéséről kért a bizottság beszámoló. Részben két olyan ügyünk volt, ami Magyarország ellátásbiztonságát érintette. Az egyik az ismert kőolajvezeték-szennyeződés miatti. Azt gondolom, hogy a megoldást, ennek az eredményességét mindenki láthatta azáltal, hogy sem az üzemanyagok ára nem emelkedett, sem ellátási problémák nem történtek. Tehát ezt megoldottuk. Hasonló igaz egyébként a jelenlegi helyzetben a gázellátásunk biztonságára. Itt a tárolók tele vannak, 103 százalékon. Kipróbáltuk, hogy milyen az, amikor tényleg tele van a tároló - ennyivel több gázt lehetett megjeleníteni. Természetesen a folyamatos feladatunk a földgázimport diverzifikációjának a biztosítása. Ez azt jelenti, hogy több határkeresztező kapacitást kell létrehozni. Gyakorlatilag minden releváns ország irányába ezek vagy elkészültek, vagy már a projektekben megállapodtunk, és el fognak készülni. Ennek a részleteiről most többet nem akarok mondani.

A klímacélok teljesülése. Itt néha bennünket szkeptikusnak ítélnék meg, ezt nem is nagyon tudom értelmezni egy olyan ország esetében, ahol mondjuk 1990 óta 32 százalékkal csökkent a CO₂-kibocsátás, és a 2030-as 40 százalékos szintre vonatkozó megoldásokat már látjuk, tehát ezt mindenképpen tudjuk teljesíteni. Különösen olyan országok tekintenek bennünket talán szkeptikusnak, amelyek mondjuk nemhogy csökkentették, hanem növelték '90 óta a CO₂-kibocsátásukat. Hajlamos vagyok azt mondani, hogy hát igen, mert a szocialista nagyipar összeomlott, és ez az összeomlás okozza ezt a kibocsátáscsökkenést, de hát mellette azért egy jelentős gazdaságnövekedéssel is szembesültünk, tehát elvált egymástól, különösen az utolsó évben. Ezeket a számokat az itt lévők szerintem szintén ismerik. Elvált egymástól a GDP-növekedés, illetve a klíma, tehát az üvegházhatású gázok csökkenése követte. Tehát azt gondolom, hogy jó irányban állunk.

Ha megnézzük az új nemzeti energiastratégia kiemelt területeit, ez a stratégia előkészítés alatt áll, egy nagyon komoly dokumentum, és néhány dolgot szeretnék kiemelni. Az egyik a gázpiac stratégiai kérdései, a másik az árampiac, itt alapvetően a karbonsemlegesség irányában történő elmozdulás az, ami megjelenik, a dekarbonizáció generálisan jelenik meg ebben a stratégiában, és az energiahatékonyság kérdése szintén egy kiemelt elem. Ezt majd nyilván, amikor a stratégia elkészült, önök látni fogják.

A Mátrai Erőműről már említettem, hogy ennek a bezárásáról beszélni nagyon nem tanácsolnám senkinek. Egyszerűen egy ilyen erőművet nem lehet bezárni, egyszerűen azért nem lehet bezárni, mert részben ehhez több tízezer ember élete kapcsolódik önmagában az erőműben vagy a környezetében, és ez az erőmű a magyar ellátórendszerben stratégiai helyen van. Ezt az erőművet át kell alakítani, valóban karbonmentessé kell tenni, de az erre vonatkozó terveket létrehoztuk, és ezek megvalósítható tervek egyébként, úgy, hogy megtartjuk mellette részben azt a gazdasági hatást, amit egy ilyen erőmű, illetve a környezete produkál, illetőleg megtartjuk a hálózat stabilitását, illetve a hálózat működtetésére vonatkozó jellemzőit úgy egyébként, hogy a jelenlegi technológiai ismereteink mellett az erőmű ilyen értelemben pedig karbonmentessé tud válni.

Itt a technológia persze elég fontos kérdés, hiszen az, hogy mondjuk 10 éven belül milyen olyan egyéb technológiák jelennek meg, amik a fosszilis tüzelő-, hajtóanyagok kérdését más módon próbálják meg rendezni, tehát emisszió nélkül, ezt ma még nem tudjuk, erre vonatkozóan csak bizonyos irányokat látunk, de hát ezeket

figyelembe kell venni. Kiemelt dekarbonizációs területek, és ezek mindegyike egyébként komoly gazdaságfejlesztési hatással is rendelkezik, részben az atomenergetika továbbfejlesztése, a megújuló alapú áramtermelés - itt említettem néhány számot, a táblázatban is látszott, mondjuk a napenergia jelentősebb kihasználása. Itt a célunk az, hogy 2030-2040 környékén 7000 megawattnyi kapacitás jöjjön létre.

A közlekedés zöldítése. Részben most emeltük az üzemanyagok biológiai tartalmát. Meghirdettük és el is kezdtük egy „Zöldbusz” program megvalósítását a 25 ezernél nagyobb városoknál. 2022-től már csak emissziómentes autóbuszokat szeretnénk működni látni. Illetve jelen pillanatban zajlik az e-mobilitásra vonatkozó támogatási és ösztönzési rendszer átalakítása. Ott egyébként az első döntések jónak bizonyultak, 13 ezer olyan autó van Magyarországon, ami a környezetet vagy egyáltalán nem, legalábbis lokálisan, vagy sokkal kisebb mértékben terheli. Ennek a rendszernek a továbbalakítása szükséges, hogy ezt a számot tudjuk lényegesen növelni, ugyanis az elektromos járművek vagy a hibrid járművek ára nem csökkent olyan mértékben, hogy ez önmagában motivációt jelentene. Itt az államnak feladata van.

Az a vita, ami a nukleáris energia alkalmazhatóságát vagy alkalmazását jelenti, egy olyan kérdés, ami egy körben nem lezárható. Egy dolog biztos, hogy most már a világnak azok a kutatóhelyei is, amelyek alapvetően nem nukleárisenergia-barátok, mondjuk az MIT, is azt mondják, hogy a párizsi célok nem teljesíthetők működő nukleáris erőművek nélkül. Tehát én azt gondolom, hogy itt is jó döntést hoztunk. Viszont ami ezzel járó felelősség, azt itt ki kell emelni. Két felelősségi pontja van ennek. Az egyik az atomerőművek biztonságos működtetése, a másik pedig a hulladék mennyiségének és toxicitásának a csökkentése. Egy felelős minisztérium, mint amilyen az ITM is, mind a két résszel foglalkozik. A stabilitás, biztonságos működés jogszabályi, technológiai, hatósági keretei, illetve a hozzátartozó oktatási keretek Magyarországon adottak, és erre büszkék is lehetünk, hiszen külföldi hallgatók jönnek, hogy ezt tanulják. A másik pedig a hulladékkal való bánás kérdése. Itt úgy alakult, nem teljesen véletlenül, hogy az a lézeres kutatóközpont, lézerkutató központ, ami Szegeden van, alkalmas arra, hogy az atomerőmű hulladékát mind mennyiségében, mind toxicitásában lényegesen csökkentse, és ilyen módon ez a hulladék ne maradjon velünk.

A felsőoktatásról csak néhány szót szeretnék szólni. '14-ben elkezdődött egy folyamat, ezt a felsőoktatási stratégiát „Fokozatváltás a felsőoktatásban” nevűnek hívtuk. Ennek most a második nagyobb szakaszának a megvalósításához érkeztünk el. Ez részben jelenti a felsőoktatási intézmények tulajdonos- vagy fenntartóváltásának az előkészítését. Itt van egy jó projektünk, a Corvinus Egyetem, bár nem állami egyetemként működik, hanem úgy működik, mint egy bármilyen amerikai magánegyetem egy alapítvány fenntartásában, függetlenül ezzel egyébként az államtól, és ezzel egy sor lehetőséget adva, ezt szeretnénk mindenképpen folytatni több egyetem esetén is.

Nagyon fontos továbbra is a vidéki felsőoktatási képzések megőrzése, illetve ezeknek a lehetőség szerinti továbbfejlesztése. '14-ben létrehoztunk egy közösségi képző központnak nevezett kategóriát, ahol meglévő egyetem egy másik városban, másik településen, vagy ahol ezt igénylik, felsőoktatási képzést képes végrehajtani. Mi ezt szeretnénk folytatni, szeretnénk stabilizálni azokat a kisebb intézményeket, amelyek esetleg rosszabb helyzetbe kerültek. Foglalkozunk a finanszírozás kérdésével, a bolognai rendszer működőképességének az áttekintésével. Eltelt 15 év, illetve az egyetemközpontról science parkokról beszéltem.

A szakképzési rendszer átalakítása több szempontból szükséges volt. Egyrészt a magyar gazdaság igényeit nem tudtuk kielégíteni az előző rendszerrel, másrészt nagyon sok kritika ért bennünket az OECD oldaláról is, hogy Magyarországon a középiskolát szakképzettséggel elhagyók arányában messze lemaradtunk Finnországtól -, de ez igaz egyébként egy sor másik sikeres európai országra -, ezért szeretnénk ennek az attraktivitását növelni. Itt egy négy pillérré épülő rendszert hoztunk létre, amire vonatkozó törvénymódosítások már megjelentek. Nem akarnék ennek a részleteiről most túl sokat beszélni.

Ugyanígy szükségessé vált a teljes képzési rendszer áttekintése. Valahol 755 különböző képzettséget adott a magyar szakképzési rendszer, nem nagyon tudtuk áttekinteni. Németországban ezt 200 alatti számmal megoldották. Mi is ezt a célt tűztük ki, 174 iskolában szereshető alapszakmára redukáltuk a képzési területet. Nyilván ez nem egy statikus lista, ahogy a gazdaság változik, és megjelennek a gazdaság igényei, úgy kerülhetnek bele újabbak, vagy kerülhetnek ki belőle újabbak. A részsakképesítés nagyon fontos elem, és az iskolarendszernek az esélyjavító szerepét is jellemzi, hogy akik valamilyen oknál fogva kiesnek, azok legalább részsakképesítéssel tudjanak távozni, tehát ami a munkaerőpiacon értékelhető, és nekiálltunk egy XXI. századi iskola, szakképző intézmény fejlesztési programjának. Ennek az első három elemét lehet itt látni. Győr, Miskolc, illetve Debrecen esetén 25 milliárdból fejlesztjük magukat a szakképző intézményeket, részben az épületinfrastruktúrát, de ami a fontosabb, ez inkább az eszközinfrastruktúra. Ugyanígy, ennek a szakképzési stratégiának egy komoly eleme az oktatók új életpályájának a kialakítása, amiről, azt gondolom, hogy mindenki hallott.

Még az innováció területén, a gazdaság versenyképessége szempontjából, talán ebben a pillanatban ez tekinthető a legkiemeltebb, fontosabb területnek, itt egyik oldalon nem állunk jól. Ha megnézzük az Innovation Scoreboardon a helyezésünket, itt a huszonharmadik helyen áll Magyarország, ami mondjuk a magunkról alkotott képünkkel nem igazán illeszkedik, ezért egy évvel ezelőtt nekiálltunk ennek az átalakításnak. Itt az átalakítás több mindent jelent. Megnéztük azt, hogy hol vannak lemaradásaink. Részben a kutatási rendszerünk nem elegendően magas színvonalú, ez látszik ezen az ábrán, az innovátor vállalkozások száma alacsony. Van, ahol egyébként jól állunk. Nem jó a finanszírozás. Tehát ezekre a célokra próbáltunk meg megoldásokat találni.

Az egyik a finanszírozás. Itt azt a célt tűztük ki, hogy 2020-ra a GDP 1,8 százalékát költjük kutatás-fejlesztésre. Ez nem tűnik most már nagyon távolinak. Igaz ugyan, hogy a 2017-es számhoz képest ez majdnem 300 milliárd forint teljes KFI-kiadásnövekedést kell hogy jelentsen, de 2018-ban egyébként már a 0,53 százaléknál tartunk, 650 milliárd környékén, tehát ez egy teljesíthető cél lesz. Persze nem mindegy, hogy hogyan költjük el ezt a pénzt.

Abban az értelemben a magyar innovációs rendszer egészséges, hogy a teljes kiadások 73-75 százalékát a vállalatok jelentik, tehát kevésbé költünk a többi területre. Most azt mondanám, hogy ez az arány túl jó, ez valahol kétharmad-egyharmad lenne, tehát kétharmad vállalati ráfordítás, egyharmad pedig közösségi ráfordítás. Ennek érdekében hoztuk aztán létre azt a rendszert, ami 2020-tól már működik, 25 százalékkal növeltük a magyar állam kutatás-fejlesztési direkt ráfordításait. Ennek a jelentős része az alap- és alkalmazott kutatásokra fog ráfordításra kerülni. Átalakítottuk az alapfinanszírozást, illetve mind a Nemzeti Kutatási, Fejlesztési Hivatal, mind a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala esetén a szokványos funding agency vagy hatósági funkció mellett megjelent a támogató funkció is. Tehát nem elég ezeknek csak pénzt adni, hanem támogatást kell nyújtani, hogy hogyan tudják ezt a vállalatok, illetve az intézmények lényegesen jobban fölhasználni.

Ha megnézzük az alap összetételét, itt nem voltunk túl kreatívak, egyszerűen lemásoltuk a Horizon Europe struktúráját. Az első a kiváló kutatások, itt az egyéni kiválóságot finanszírozza ez az alaprész, a második a társadalmi kihívásokra próbál válaszokat adni, a harmadik pedig az innováció területét támogatja. Itt nagyjából a fele-fele a két rész közötti megoszlás.

Akkor még egy utolsó dolog, kereskedelempolitika. A szeptember 1-jei módosítások után létrehoztunk egy kereskedelempolitikai államtitkárságot a minisztériumon belül, ami a fogyasztóvédelmet is és a kereskedelempolitikát is magában foglalja. Én azt gondolom, hogy azt itt szükségtelen elmondani, hogy miért fontos ezzel foglalkoznunk. Az pedig, hogy miért, hogyan kapcsolódik ez a minisztérium többi tevékenységéhez, a minisztérium struktúrájából látszik, hiszen a gazdaságfejlesztés végeredménye az, hogy például magyar termékek nagyobb mértékben tudnak megjelenni, de itt egy sor olyan feladatot látunk el, ami, bízom abban, hogy látszik a minisztérium tevékenységét illetően, különösen, ha a fogyasztóvédelmet tekintjük.

Nagyjából akkor ez egy rövidebb összefoglaló volt. 45 percnél tartunk. Köszönöm a figyelmet, és a kérdésekre pedig válaszolok.

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszter úrnak a nagyon részletes tájékoztatását. Ettől függetlenül lehet, hogy maradnak még kérdések és rövid hozzászólások. Egy körben akkor megnyitom ezt a kérdések, hozzászólások fejezetet. Elsőnek Bangóné Borbély Ildikót kérem meg. Képviselő asszony, parancsoljon!

Kérdések, hozzászólások

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Államtitkár Urak! Akkor kezdjük a MÁV-val. Ma reggel leesett az első hó, és meghalt a MÁV, a tömegközlekedés, meg amúgy a közúti hálózat is. De nem ezt szeretném kérdezni.

December 15-én lép életbe az új menetrend. Ez nagyon komolyan érinti a Budapest-Szeged-vonalat, ami ellen már petíciót is indítottak a lakosok, ami arról szól, hogy az InterCity-vonatok menetidejét 19 perccel rövidíti a MÁV, viszont ezt úgy teszi meg, hogy mondjuk nem áll meg Nagykőrösön, Kiskunfélegyházán és Békéscsabán a vonat. Ez nagyon szép teljesítmény a MÁV-tól, hogy csak így tud menetidőt rövidíteni. Ez nagyon komoly problémát fog okozni azoknak, akik ingáznak mondjuk Kecskemétre Budapestre vagy mondjuk Szeged-Kecskemét vonalában. Ráadásul lesz olyan vonat, amit megszüntetnek. De ehelyett indítanak más járatokat, ami viszont csak Kőbányáig fog közlekedni, nem jön be a Nyugati pályaudvarig. Ez viszont megint csak komoly problémát vet fel, mert Kőbányán meg a metróhálózat van fejlesztés alatt, úgyhogy csak rosszabbul járnak az új menetrenddel az utasok. Kérdezném, hogy ezzel kapcsolatban figyelembe veszik-e azt a petíciót, amit most már több ezren írtak alá az elmúlt napokban.

A következő. Tegnap hírt, hogy egy 2007-es EK-rendeletnek megfelelően 2009-ben a kormány hozott egy határozatot, hogy 10 év múlva fejlesztéseket kell tenni a vasúttársaságoknál az utasok jogainak érvényesítésével kapcsolatban. December 4-én járt volna le a határidő. A kormány annyit tett 10 év alatt, hogy most 5 évre meghosszabbította ezt a határidőt. Ilyen egyszerű dolgokról beszélünk, hogy ha mondjuk késik a vonat, utastájékoztatást kell kapnia az utasoknak. Nem bonyolult dolgokról beszélünk. Ha késik a vonat, akkor arról kell tájékoztatást adni az utasoknak, hogy mikor lesz az indulás, mennyi a késési idő, és egyáltalán ezt a tájékoztatást kapja meg. Ezt nem sikerült 10 év alatt kiépíteni. Ha 60 perc fölötti a késési idő, akkor ételt, italt és netalántán szállást is biztosítani kell a vasúti

társaságoknál, mivelhogy ez alapelv lenne az utasok részére. Meg kellene történnie az akadálymentesítésnek. Ezeket a dolgokat nem sikerült az elmúlt 10 évben kialakítani. Annyi sikerült a kormányzat részéről, a közlönyben jelent meg a hétvégén, hogy 5 évvel meghosszabbították ezt a határidőt.

Csak azért hoztam fel, mert miniszter úr azt mondta, hogy az utazási idő csökkentése az egyik legfontosabb, és a minőség fejlesztése. Én nap mint nap közlekedek a MÁV járatain, sokat tudnék erről mesélni, hogy mi történt az elmúlt időszakban. Pozitív dolgokról nem sokról tudok beszámolni.

A következő kérdésem. Az elmúlt napokban többször szerepelt a híradásokban, hogy a Budapesti Értéktőzsde honlapján közzétett tájékoztatás szerint az MVM Zrt. mint a potenciális vevő november 19-én szándéknyilatkozatot írt alá az Opus Global Részvénytársasággal a Mátrai Erőmű megvásárlásáról. Szeretném megkérdezni, hogy hol tartanak a tárgyalások, mennyibe fog ez kerülni az adófizetőknek, és miért olyan sürgős most hirtelen az erőmű megvásárlása.

Miniszter úr, szeretném, ha beszámolna az elmúlt napok botrányairól, amik arról szóltak, hogy nincs rendben valami az erőmű környékén, veszélyben vannak a dolgozók. Mit tud erről miniszter úr mondani?

Magyarország hatályos energiastratégiája 2020-ban lejár. Mikor fog a parlament elé kerülni az új stratégia, mert nem látjuk a nyomát, és néhány mondatban, hogy mik lesznek a főbb alapelvek, ha tudna erről mondani valamit miniszter úr.

Egy személyes kérdés. Ön arról nyilatkozott, hogy 55 ezer forintért bérel egy 63 négyzetméteres lakást a Várban, és arról nyilatkozott, hogy ön is alacsonynak tartja ezt a bérleti díjat. Szeretném megkérdezni, hogy továbbra is tartja-e ezt a nyilatkozatát, amit az elmúlt hónapokban tett, és tettek-e lépést, hogy mondjuk piaci áron tudják bérelni ezeket az ingatlanokat, mert nem ön az egyedüli kormánytag, aki ebbe a csapdába beleszaladt. Várom megtisztelő válaszát. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Azt javaslom, hogy a magántermészetű kérdéseket más fórumon tegye föl legközelebb a képviselő asszony. Megadom a szót Manninger Jenő alelnök úrnak.

MANNINGER JENŐ (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszter Úr! Csak röviden szeretnék egy témában hozzászólni. Látható volt az az ábra, ahol a science parkok létesítését mutatták be. Nagy öröm, hogy egy évtizedes elmaradást sikerül pótolni, hiszen Pécs és Győr között a Nyugat-Dunántúl, amelyet ugyan a közvélemény fejlettnak tart, az innováció tekintetében nagyon le volt maradva, és a zalaegerszegi science park és annak az egész régióra való hatása nyilván nagyon nagy előrelépést tartalmaz ebben az ügyben.

A másik viszont, amire szeretném fölhívni a figyelmet. Nagyon bízunk abban, hogy a szakképzés átalakítása, a duális szakképzés minden területen hatékonyabbá teszi a szakképzést, erre nagyon nagy szükség van, azt hiszem, ezt mindenki tudja, mint ahogy azt is, hogy a felnőttképzésben is relatíve, az átlaghoz képest még nagyon sok a tennivaló, és erre minden bizonnyal megvannak a tervek. Amire én föl szeretném hívni a figyelmet, hogy ne csak a megyei jogú városok, hanem a térségközpontok is kapjanak ebben megfelelő szerepet, hiszen maga a gazdaság amúgy is a nagyobb városok irányába vonzza a cégeket, a szakképzést is ezáltal. Nagyon fontos lenne, hogy ezekben a térségközpontokban, amelyek ugyan nem megyei jogú városok, de azért legalább annyi ilyen térségközpont van, mint megyei jogú város, a jelenlegi szakképzések is átalakuljanak, részt vegyenek a duális szakképzésben, és megtartsák a térségközponti szerepüket úgy, hogy a szakképzésben

és a felnőttképzésben jelentős szerepet kapnak. Ezt talán fontosabbnak tartom még az infrastrukturális fejlesztéseknél is. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Székely Sándor képviselő úrnak.

SZÉKELY SÁNDOR (független): Köszönöm a szót. Miniszter úr, először is érdeklődnék, hogy a mostani előadás, amit hallottunk, a tavalyi évről szólt vagy az elmúlt időszakról, mert nekem nem volt teljesen egyértelmű, hiszen többféle dátumot láttam az ábrákon, 2011, 2015, 2017. Az utaknál, a felújításokról, meg hogy két hidatadtunk át, ott viszont nem volt dátum. Tehát nekem ez nem teljesen világos, hogy most akkor egy időszakról beszéltünk vagy az elmúlt egy évről.

Őn Budapesttel kezdte. Engedje meg, hogy megjegyezzem, hogy az elmúlt kilenc év nem történéseit sajnos nem lehet egy hónap alatt helyrehozni. Csak egy példát mondok. Én fővárosi képviselő is voltam, és élénken él bennem, amikor 2014-ben megszavaztuk Tarlós Istvánnak, hogy akkor itt 8000 P+R parkoló fog épülni. Nem tudok róla, hogy egyetlenegy is megépült volna az elmúlt öt évben. Remélem, hogy a Karácsony Gergely vezette önkormányzat ennél jóval hatékonyabb lesz, remélhetőleg a kormány segítségével, én ebben nagyon bízom. Gondolom, ez mindannyiunk érdeke.

Örülök, hogy az önök kimutatásai szerint elkezdtek visszajönni az emberek Magyarországra. Óriási szükség lenne erre, hogyha igaz lenne. Nálunk Pesterzsébeten kettő óvodából nyolc óvónéni hiányzik. Ez Budapest XX. kerülete. Elképzelésem sincs, hogy mi lehet az ország szegényebb régióiban, illetve vannak. De egyébként a fiamat is egy 70 éves hölgy tanítja számítástechnikára, aki inkább nem jár be az órára, mert nyilván a 11 éves gyerekek jóval többet tudnak nála. Ez is Budapesten van. Valamilyen oka biztos, hogy van annak, hogy nincsenek emberek vagy jól képzett szakemberek az iskoláinkban.

Ide kérdezném, nem hoztam volna föl, de ön beszélt róla, és látom, hogy az oktatásban is lesz váltás. Azt gondolom, hogy egyébként óriási szükség van a szakképzésre is, és egyébként nyilván természetesen arra is nagy szükség van, hogy doktorok és mindenféle más, magasan művelt emberek is kikerüljenek a magyar iskolákból, mind a kettőre szükség van. De az a kérdésem, hogy azt komolyan gondoljuk-e, hogy tényleg ez lesz Magyarországon, hogy akik megengedhetik maguknak, és jobb anyagi körülmények között vannak, azok a gyermekek tudnak csak olyan szakokra járni, ahol orvosokat és egyéb, magasabban képzett embereket képezünk, és a szegényeknek majd marad csak és kizárólag a szakképzés, mert most nagyjából én itt látom a törésvonalat sajnos, és azt gondolom, hogy ez nincs így rendben.

Arra a kérdésre kénytelen vagyok reagálni, hogy miért nem akar adni az EU nekünk több pénzt. Azt gondolom, hogy esetleg azért nem, mert Magyarországon van egy-két ember, aki pár év alatt a Föld leggazdagabb emberei közé verkedte föl magát, és azt gondolom, hogy lehet, hogy az Unió nem akar erre pénzt adni a továbbiakban. Lehet, hogy ezen érdemes lenne elgondolkodni, és ha ez megváltozna, akkor lehet, hogy esetleg könnyedebben tudnánk pénzt szerezni a hazai programokra.

Érdeklődnék, hogy a gáz árával mi a helyzet, várhatunk-e arra, hogy rezsicsökkentés lesz, hiszen a gáz ára, amennyiben az én információim jók - lehet, hogy nem, tévedek, akkor majd elmondja -, a nemzetközi szinten csökkent, nagyon csökkent, akár a harmadára is, de Magyarországon ehhez képest azért annyira nem mentek le az árak.

Érdeklődnék még - és erre szintén azt tudom mondani, hogy azzal természetesen nincs probléma, illetve van, de ez a nemzetközi környezet, és nagyon

nem lehet mást tenni valószínűleg, hogy azon kívül, hogy hazai vagy külföldi multiknak kedvez az állam -, hogy a hazai kis- és középvállalkozásoknak tervezünk-e segítséget nyújtani adókedvezményben vagy bármilyen más projektek keretében, hogy meg tudjanak maradni, hogy bővülni tudjanak, fizetéseket tudjanak emelni.

Azt hiszem, hogy ennyi. Köszönöm szépen a figyelmet, és várom a választát.

ELNÖK: Köszönöm a szépet. Megadom a szót Riz Gábor képviselő úrnak.

RIZ GÁBOR (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Bizottság! Én először köszönöm a tájékoztatót miniszter úr részéről, ami, úgy gondolom, hogy szerteágazó és minden részletre kiterjedő volt. Székely képviselőtársammal ellentétben én látom azt, mikor itt voltam az előző évi tájékoztatón is, illetve azokon az egyeztetéseken, amelyek a minisztérium jövőbeni munkáját, lehetőségeit illetik, hogy ebben benne van mindaz a változás, ami az elmúlt egy évben következett be.

Számomra néhány észrevétel és kérdés fogalmazódik meg. Öröm egyrésztől az, hogy a korábbi hagyományos növekedési centrumok - Budapest, Nyugat-Dunántúl, Közép-Dunántúl egy része, illetve Kecskemét környéke - mellé most már a keleti országrész is bizonyos növekedési pontok köré kezd fölzárkózni. Ilyen például a Miskolci Egyetem. Látom a magam kis vidéki mivoltában, hiszen a Miskolci Egyetem túlnyúlik most már a saját közigazgatási határán, túlnyúlik a megyehatáron, és mindazt, amit a minisztérium számára lehetőségként és feladatként kijelöl, tehát egy technológiai iránymutatás, egy kutatás-fejlesztésben való tevékenyebb részvétel, adott ágazatokban mértékadó vélemény formálása, ez mind-mind megnyilvánul.

A kérdések. Három kérdést szeretnék föltenni. Nagyon fontos számomra, számunkra, hiszen éppen az előbb beszéltem arról, hogy az ország a fejlesztéspolitikai források megléte ellenére is eltérő fejlettségi szintű, hogy a következő időszakban hogyan tervezi a kormányzat, azon belül pedig Perényi államtitkár úr a növekedési súlypontok áthelyezését, lesz-e ebben változás, s ha lesz, milyen, részben az arányokat, illetve az irányokat tekintve, hiszen az arányokat tekintve tudjuk, hogy az előző időszakban 60 százaléka a forrásoknak a hazai kis- középvállalkozásokat erősítette közvetlenül vagy közvetett módon. Ez számunkra nagyon fontos, mert épp azokat a vállalkozókat hozta helyzetbe, akik a nyugat-európai versenytársaikkal szemben technológiai, humán erőforrás-fejlettségi és egyéb infrastrukturális elmaradásban voltak, és lehetőséget biztosított számunkra magasabb hozzáadott érték elérésére. Az irányainál pedig változnak-e a súlypontok korábbi iparágak tekintetében a következő időszakban?

Volt egy olyan rendeleti szintű szabályozása a fejlesztéspolitikának, amely régebben hátrányos helyzetű településekként emlegette az elmaradott területek bizonyos körülhatárolható részeit. Később vállalkozásfejlesztési övezeteknek neveztük ezt. Lesz-e a jövőben erre vonatkozóan esetleg módszertani változás, hiszen fontos az, hogy milyen kitekintéssel, milyen tartalommal nézünk ezekre a területekre, amelyek fejlesztéspolitikai célként területként kerülnek kijelölésre.

A harmadik kérdésem elhangzott egy másik bizottságban, az Európai ügyek bizottságában, ahol a legutolsó ülésünkön éppen az Európai Üzleti Tanáccsal, illetve annak tagjaival ültünk le és tekintettük át az egyéves jelentésüket, amely a magyar gazdaság helyzetéről szól, az ő szemszögükből. Fontos volt az is, hogy a jelenlegi eredmények mellett hogyan készülünk föl a következő időszakra.

Itt elhangzott egy nagyon fontos kérdés, amiről a világban mindenki beszél. Ki-ki másként kezeli ennek az éppen időbeni aktualitását, de küszöbön áll egy olyan gazdasági válság, aminek kiterjedését, illetve az alapvető pontjait még nem ismerjük.

Mely területen jelenik meg, milyen súlyú lesz, milyen arányú és irányú lesz? Varga miniszter úr és miniszterelnök úr is több alkalommal ejtett már szót arról, hogy a magyar gazdaság és a magyar pénzpolitika igyekszik fölkészülni a következő válságra, hogy minél kevesebb olyan hatás érje a gazdaságot, illetve Magyarországot, amely hosszú távon esetleg visszavet bennünket a fejlettségben vagy fejlődésben. A minisztérium szempontjából hogyan közelítünk ehhez a kérdéshez? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Potocskáné Kőrösi Anita képviselő asszony következik.

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Államtitkár Urak! Tisztelt Bizottság! Az előbb már Székely képviselőtársam egy félmondattal a rezsicsökkentést érintette. Én ennek a kérdéskörében szeretnék egy olyan kérdést feltenni, amely nemcsak energetikapolitika, hanem akár közlekedéspolitikaként is értelmezhető. A napokban jelent meg sajtónyilatkozat, hogy az elmúlt időszakban a rezsicsökkentés hatására 1700 milliárd forint maradt a családoknál a rezsicsökkentés tekintetében. Igen ám, csak az energiaszektorban működő közműszolgáltatók szenvednek egy olyan eseménytől, hogy a karbantartások és felújítások nem mindig tudnak elkészülni, és ez miatt utak szakadnak be, amikor a víziközmű-hálózatokban problémák vannak.

Az a kérdésem tisztelt miniszter úrhoz, hogy mit kíván tenni a minisztérium, ugyanis ez a szektor nemcsak hogy ilyen módon forráscsökkenéssel számolhat, vagy bevétel nem érkezik meg ahhoz, hogy a megfelelő beruházásokat, felújításokat elvégezzék, de egy nagyon jelentős mértékű közművezeték-adó is sújtja ezt az ágazatot, amely szintén a felújításoktól és beruházásoktól veszi el a forrásokat. Tehát mit kíván tenni a minisztérium, várható esetleg a közművezeték-adó kivezetése? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tóth Csaba alelnök úrnak adom meg a szót.

TÓTH CSABA (MSZP), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Két kérdésem lenne csupán. Az egyik, hogy említette a Budapest-Belgrád-vasútvonal fejlesztésének fontosságát, ugyanakkor nem beszélt arról, hogy néhány héttel ezelőtt egy magyar-orosz vasútfejlesztési együttműködési megállapodást írt alá. Ha mondana ennek a tartalmáról és céljáról néhány gondolatot, mondatot.

A másik. Ha a hóhelyzettel kezdte, akkor fejezzük be a hóhelyzettel. Ha most beülnénk a kocsiba, és elindulnánk szülővárosunkba, Zalaegerszegre, akkor estig nem érnénk oda. Tudom, hogy önnek különösen szívügye az ottani tesztpálya. *(Közbeszólások: Miért?)* Induljunk el, és kiderül. Szóval különösen szívügye az ottani tesztpálya. Úgyhogy érdekelne, hogy mikorra lesz a végleges átadás. Tudom, hogy az első fázist már átadták. Mikor lesz a második?

Ehhez kapcsolódik az úttal kapcsolatos kérdés is. Az M76-os mikorra készül el végre, mert ha most meg akarnánk közelíteni a tesztpályát, akkor valóban nem érnénk oda estig sem, hisz az az út, ami most jelenleg odavezet, télen járhatatlan. Tudjuk nagyon jól, sokat járok én is oda. Úgyhogy örömmel olvastam, hogy az M76-os, ha megépül, akkor akár 250 kilométer/órás sebességre is alkalmas lesz a járművek tesztelésére, és lezárják majd egy-két napra olyankor. Úgyhogy kíváncsi lennék, hogy akkor mikorra készül el, és mikor tudunk rajta mi is közlekedni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kérdések, hozzászólások elfogytak, úgy látom. Megadom a szót miniszter úrnak a válaszára.

Dr. Palkovics László innovációs és technológiai miniszter reflexiója

DR. PALKOVICS LÁSZLÓ innovációs és technológiai miniszter: Köszönöm szépen. Akkor az udvariasság és a kérdések sorrendjében.

Bangóné képviselő asszony kérdése a MÁV és a hóhelyzet. Az a helyzet, hogy azért a vasútrendszerünknek vannak előzményei. Emlékszünk arra, hogy 2010-ben az önök kormányától 300 milliárd forint adóssággal vettük át, és először le kellett dolgozni az adósságot. Egyébként pedig azok a feladatok, amiket nem oldottunk meg, persze ezt nem lehet csak az MSZP-kormányra terhelni, hiszen itt azért hosszú ideig nem oldottuk meg ügyeket, ezeknek a megoldásába belekezdünk.

Ami a konkrét kérdést illeti, majd aztán visszatérnék a zalaegerszegi hóhelyzetre is, tehát ami a konkrét kérdést illeti, az a cél, hogy Budapest és a megyei jogú városok között lehetőség szerint naponta kétszer, reggel és este legyen olyan összeköttetés, ami ezt a távolságot kezelhető időn belül és minőségben oldja meg. Ennek az első eleme lenne a Budapest-Szeged viszonylat. Itt azzal, hogy egy reggeli és egy esti vonatpárt direktben közlekedtetünk, valóban 22 perc menetidő-csökkenést lehet elérni.

Alapvetően kik járnak ezzel a vonatpárral? Aki Szegedre azért megy, mert ott tanul, mert ott dolgozik, mert ügyet kell neki intézni, mert kórházba megy. Ennek valóban lesz hatása az ütemes menetrend miatt a többi vonatpárokra. Pontosan ezt a hatást kiküszöbölendő Budapest és Kecskemét között ötperces követési idővel indítottunk egy másik vonatot. De azért, hogy képviselő asszonyt és mindenki mást megnyugtassunk, aki most emiatt egy kicsit aggodalommal tekint erre a dologra, ami egyébként szerintem Szeged szempontjából egy jó megoldás lesz, ezt egy fél évig kívánjuk fenntartani, tehát ez egy pilot jellegű dolog, ez meg fog jelenni egyébként a menetrendben. Ha úgy látjuk, hogy ennek nincs ebben a formában sem létjogosultsága, mert kevesen veszik igénybe, vagy pedig egyébként a kapacitás emiatt a vonalon nem csökken, hanem nőni fog, és ez plusz 2-300 millió forintba fog kerülni egyébként, amit az ITM mint megrendelő nyilvánvalóan állni fog, akkor ezt nyilvánvalóan kifizetjük, és akkor visszaállítjuk az eredeti, 22 perccel hosszabb, de akkor valóban több megállóval jellemzett vonatpárt. Tehát ez egy fél évet jelent. A MÁV is flexibilis, a megrendelő minisztérium is flexibilis, tehát ha egy olyan dolog, amit nem igazol be egyébként ez az előzetes felmérés, amit végeztünk, akkor nyilván ezen változtatni fogunk. Értelmetlen dolgokat nem szoktunk csinálni.

Ami a 2007-es fejlesztés, az utasok jogainak ügyeit illeti. 2007-ben nem mi kormányoztunk, de akik akkor vállalták ezt a szabályrendszer-módosítást, azok túlvállalták magukat, tehát olyanokat vállaltak, amik reálisan nem végrehajthatók. Én azt gondolom, hogy a derogáció nem azt jelenti, hogy ezeket az intézkedéseket el kívánjuk tolni. Ebből egy sor minden történik, úgy, mint Európa többi országában, egyébként hozzáteszem, nem Magyarország az egyetlen, amely ezt nem teljesítette, de ennek is van egy prioritási sorrendje. Az öt év arra szükséges, hogy mindent meg tudjunk tenni.

Ami az Opus, illetve a Villamos Művek közötti ügyet jelenti, ezek tőzsdei ügyek, ezt a kormány nem kommentálhatja, nem is akarja kommentálni. Ahogy egy főlíán látszott itt a bemutatóban, a magyar kormány a Mátrai Erőmű stabil, biztonságos működése alapvetően három szempontból fontos. Az egyik a hálózatban betöltött szerepe. Tehát ez nemcsak az erőművet jelenti, amiben lignitet égetünk, és van néhány égetőmű, hanem ehhez mennek különböző vezetékek, tehát ez ellát egy rendszert. Elvégeztük ennek a biztonsági analizisét. Néhány éven belül ez nem

kiváltható, pontosabban olyan rendszerfejlesztést igényelne, aminek nem lenne értelme ebben az értelemben, hiszen ott van ez a rendszer.

A második rész, hogy a környezet gazdaságára milyen hatással van. Ott tizenegynéhány-ezer embernek a direkt munkahelyéről beszélünk, és megfelelő mennyiségű, megfelelő számosságú családról, tehát ezt nem bezárni kell, hanem átalakítani.

Van egy harmadik kérdés is, hogyha egy kicsit elvonatkoztatunk az eddigiektől. Valóban, a lignit égetése jelen pillanatban az emisszió szempontjából nem a legoptimálisabb, sőt egyáltalán nem az, ezért a lignit égetésére alapuló erőművet ki szeretnénk vezetni, tehát ezt be szeretnénk zárni. A másik oldalról viszont energiabiztonsági szempontból Magyarországon egy olyan energiahordozónk van, ami nagyjából 100 év energetikai működést tudna biztosítani, ez a szénvagyunk, 8,7 milliárd tonna szén van Magyarország alatt, és ebből egyébként talán 2,4 milliárd a lignitvagyon, azt hiszem. Tehát ezt a lignitvagyont nem - hogy mondjam - fölszámolni szeretnénk, hanem stratégiai tartalékba helyezni. Ha egyszer a technológia majd lehetővé teszi, és egyszer a sors úgy hozza, hogy más megújulóval nem tudunk mit kezdeni, akkor legalább legyen lehetőségünk, ha már sem gáz, sem olaj, sem villamos áram nem érkezik kívülről, akkor a hazai kapacitásokkal az ország energiaellátásának a biztonságát bizonyos szintig tudjuk szavatolni.

Ami a jelenlegi helyzetet illeti, a katasztrófavédelem kint van, és ők úgy látják, hogy ez a helyzet mintha nem létezne vagy normalizálódott.

Az energiastratégiára vonatkozóan ezt a fóliát mutattam, valószínűleg túl gyors voltam, ezek az energiastratégiának a lényeges elemei. Egyébként ez most egyeztetésen van, folyamatosan egyeztetünk magáról az energiastratégiáról. Hamarosan kormány elé kerül, jövő tavasszal pedig a parlament elé kell neki kerülni, vagy jövő év elején a parlament elé kell hogy kerüljön.

Ami az egyeztetést illeti, november 26-án, múlt héten kedden talán, az Energiagazdálkodási Tudományos Egyesület szervezett egy fórumot, amin mind államtitkár úr, mind én részt vettünk, és egyébként bemutattuk ennek a lényeges elemeit, szerintem talán egy kicsit túl részletesen is, de ez megtörtént.

Ami a vári lakást illeti, magánügyeket is lehet itt megdisputálni, de azt gondolom, hogy ez egy fontos kérdés valószínűleg itt az ellenzéki sajtóban is. Tehát mint ahogy ez itt elhangzott, én zalaegerszegi vagyok, és ott szeretek élni, de ebben a pillanatban a munkám ideköt. Kecskeméten szerettem élni akkor, amikor éppen ott a kecskeméti egyetemet próbáltuk meg pozicionálni, meg a régiót. Jelen pillanatban muszáj Budapesten élnem, és ennek van egy feltétele, valahol lakni kell. Ez egy 62 négyzetméteres lakás. Egyébként még jóval azelőtt cseréltünk el egy másik jogot erre, mielőtt még bármilyen módon a politikai feladatokkal kapcsolatba kerültem volna. Akkor föltek egy kérdést, hogy szociális bérlakást szeretnénk vagy pedig piaci árat szeretnénk fizetni. Nyilván a piaci ár mellett döntöttünk. Az önkormányzat ebben határozta meg, mint mindenki másét egyébként a Várban.

Amennyiben az önkormányzat ezt máshogy határozza meg, akkor a 62 négyzetméteres lakásért - természetesen a határokon belül - nyilvánvalóan többet fogok fizetni. Nem vagyok jogász, hanem mérnök, de hogy miniszterekre vonatkozzon egy szabályozás, másra meg nem, szerintem nincs ilyen jogrendszer. Tehát amennyiben az önkormányzat úgy dönt, és amennyiben ez még vállalható lesz, nyilvánvalóan egy másfajta bérlleti díjat fogok fizetni. Azt is tegyük hozzá, hogy a Várban lévő lakások állapota nem a vári önkormányzat miatt olyan, amilyen, hanem a bérlők miatt, mert ők költenek erre pénzt. Úgyhogy erről ennyit szerettem volna mondani. De ez akkor mindenkire vonatkozzon, tehát ez a legfontosabb. Azt hittem, hogy ezen már túljutottunk, de ezek szerint akkor mégse.

A következő, Manninger képviselő úr, Zalaegerszeg-Pécs, science park. Ez egy olyan konstrukció, ami valamilyen tudáselem köré épül. A szegedi science parkot az ott lévő lézerkutató központ meg az egyetem köré építenénk. Pécs és Baranya megye a kormány szempontjából borzalmasan fontos. Az elmúlt időszakban sikerült elérni azt, és hogy ez hány évre, 10 évre vonatkozik, 1 évre vonatkozik, ezt nem nagyon lehet tudni, de mondjuk speciel pont a thyssenkruppnak a döntése, miszerint nem Közép-Magyarországra, nem Észak-Magyarországra megy, hanem Pécsre, Pécs mellett döntött, abban a kormányban, személyesen nekem jelentős szerepem volt. Tehát elindult egy irány Dél-Magyarország irányába, és ezért ezt szeretné a kormány megtámogatni azokkal a tudásközpontokkal - ezek a science parkok -, amiket ott létrehoztunk vagy létre fogunk hozni.

Ezek az előterjesztések, hat plusz kettőről beszélünk ebben a pillanatban, jelentős részben elkészültek egyébként. Volt olyan, például a szegedi, amit a kormány már tárgyalt, és egyébként támogatott is. Most zajlik az összes többinek a kormány elé vitele.

Szakképzés, duális képzés. Azt gondolom, hogy a duális képzés egy sikertörténete mind a magyar szakképzési rendszernek, mind a felsőoktatásnak. Látjuk a számait. Százezer fölötti a duális hallgatók száma a szakképzési rendszerben, és valahol 2500 környékén van most a felsőoktatási. Itt arról van szó, hogy a vállalatok részt vesznek a képzésben. Ez nem gyakornoki hely, ez van, részt vesznek a képzésben. Többféleképpen történhet ez. Ha a vállalat maga képes arra, hogy tanítsa ezeket a diákokat - tanítani kell őket, ők nem munkavállalók, ők diákok vagy egyetemisták -, ha képes arra, akkor ezt magában tudja megtenni, ha nem, akkor részben a felsőoktatási törvény is, de a szakképzésre vonatkozó törvény is lehetővé teszi úgynevezett ágazati képző központok működését. Pont egy ilyen Zalaegerszegen jött létre, ennek az alapkövét tettük le két hónappal ezelőtt. Amikor a szakmai közösség résztvevői, az önkormányzat, az iskolák, a vállalatok létre tudnak hozni egy közös központot, és ott egymás diákjait is képzik, kvázi megosztják a terheket, ez a megoldás, úgy tűnik, hogy működőképes. Zalaegerszegen már létezik egyébként, csak nincs egy helye, most lesz neki egy helye is. Ezt a tudást átvittük már Pécsre is, illetve Kecskeméten is van egy ugyanilyen.

Székely Sándor képviselő úr, mikorról volt szó. Ez egy nehéz ügy. Egy bizonyos kontextusba kell helyezni a kormányban az elmúlt egyéves működését is, ez a kontextus kezdődött meg azzal, ami itt elhangzott. Azóta - nyilván ezt ön is követte - egy sor ágazati stratégia készült el, ennek a kimenete, akár a szakképzési törvény, akár a kutatóhálózat átalakítása, akár a kkv-kra vonatkozó különböző ágazati ügyek megjelentek, úgyhogy szívesen adunk még bővebb tájékoztatást is azon túl, ami egyébként ebből elérhető, publikus.

Ami a visszajövetelt illeti, ezek nem a mi számaink, mert ez egy nehezen gyűjthető szám. Amit tudunk ilyenkor, azt tudjuk megnézni, a magyar emberek szempontjából releváns célországokat, ez Ausztriát, Németországot, Angliát, Hollandiát jelenti, hogy hogy néz ki az egyes országokkal ez a fajta „hányan mennek ki, illetve hányan jönnek haza” kérdés. A német számok azt mutatták, hogy januártól kezdődően folyamatosan többen jönnek haza, mint amennyien kimennek.

Az egyébként, hogy ez mondjuk egy adott területen mennyire érződik, mennyire nem - az óvónóket említette -, nem kormányzati feladat, itt egy sor dolgot lehet tenni. De azért az is látszik, hogy az elmúlt időszakban a pedagógusok száma nőtt, a gyerekek száma csökkent. Tehát ha igazán az OECD-nek megnézzük az eredményeit, akkor ez azt mondja, hogy itt azért van ebben a rendszerben tartalék. Lokálisan természetesen, ha egy iskolából hiányzik néhány tanár, és 70 éves az informatikatanár, az valóban nem egy túl szerencsés dolog.

Ez indokolta azt, hogy a szakképzési rendszer átalakításának, pontosan a szakmai tanároknak a munkaerőpiacról történő visszahozatalát szeretnénk azzal támogatni, hogy egy másfajta életpályát kínáljunk, a munka törvénykönyve szerinti flexibilis alkalmazást, és jelentős béremelést. Valóban egy informatikatanár ugyanúgy tud dolgozni informatikusként, mint informatikatanárként; ha a munkaerőpiacon kétszer akkora jövedelmet kap, akkor ott fog dolgozni. Tehát ezt kell nekünk visszaállítani. De például ez egy olyan döntésünk volt, ami pontosan ezt az irányt próbálja támogatni.

A kérdés, amit ön fölött, hogy a szakképzés marad a lemaradó a gyerekeknek - ez a szakképzési rendszer nem erről szól. A szakképzési rendszer arról szól, hogy Finnországban az adott korosztálynak 104 százaléka rendelkezik szakképesítéssel, tehát azt jelenti, hogy megszerezte mellette az érettségit, és szakképesítése is van. Ausztriában egyébként ugyanilyen az arány. Ugyanezt a rendszert próbáljuk meg fölállítani ma Magyarországon a technikummal, illetve a szakképző iskolával, és emellett létrehoztunk több olyan kompenzációs mechanizmust, ami vagy az iskolába, tehát a szakképző intézménybe való bekerülés előtt vagy pedig annak a sikertelen elvégzése közben kínál arra lehetőséget, hogy a gyerek 18 éves koráig legalább részsakképzettséget tudjon szerezni. Ezt fontos hozzátenni, a részsakképzettség a munkaerőpiacon pozicionált dolog, tehát tudják, hogy mi az.

Azt gondolom, hogy abban képviselő úrral egyetértünk, hogy a hátránykompenzáció nem a szakképző intézmények feladata, ott megjelenik ennek a hatása, ott a komplett iskolarendszer kell hogy erre valamilyen módon reagáljon. De az óvodától kezdődően... Egyébként azt gondolom, hogy elég örömteli azt látni, ahogy a kötelező óvodába járás eredménye látszik, ennek már látjuk a magasabb iskolában is az eredményeit. A tavalyi Perth-felmérés egyértelműen azt mutatta, hogy ha jól emlékszem, 84 százalékos óvodabajárási arány után lényegesen javult ezeknek a gyerekeknek a tanulási képessége.

Az, hogy az EU miért akar pénzt adni meg miért nem, ebben vannak érzések, olyanok, amiket ön említett, meg vannak jogszabályok, meg vannak objektív számok. Itt a mindenkori magyar kormányának az a feladata, hogy ezt mindenképpen el tudja érni, és én azt gondolom, hogy el is fogjuk érni. Ebben az önök segítségét szeretnénk kérni, hogy esetleg ezt önök is támogassák Brüsszelben. Nem baj, ha Magyarország néha egységesen jelenik meg, és nem veszünk forrást azért, mert mondjuk az ellenzéki képviselők esetleg olyan információkat mondanak, és az ország ellen tevékenykednek, ami nem biztos, hogy célszerű.

Kérdezte a gázarat. Az Európai Unióban a gázár a második a legolcsóbb Magyarországon, ez igaz egyébként a villanyárra is. Az az 1700 milliárd forint, amivel egyébként a háztartások az elmúlt időszakban kevesebb rezsit fizettek, szerintem egy elég érdekes szám.

Ami pedig a kkv-k támogatását illeti, sajnos nem jutottam el odáig, de akkor gyorsan megmutatom. Szóval az a helyzet, hogy ebben a tervezési időszakban a GINOP-forrásokból gyakorlatilag közel a felét, 47 százalékát kkv-k kapták a kutatási és innovációs forrásoknak, az egyetemek 33 százalékát nyerték el ennek.

Ha megnézzük a kkv-stratégiát, amire már nem maradt időnk, akkor a kkv-stratégia egyértelműen ezeknek a vállalatoknak a pozicionálásáról és támogatásáról szól. Hogy milyen módon, talán ezt mutatnám meg, mert a támogatásokról kérdezett. Ezek a jelenleg futó, részben vissza nem térítendő, részben visszatérítendő, kkv-kra vonatkozó programok. Ebben gyakorlatilag a piacvezérelt K+F-támogatást csak a kkv nyerheti el saját termék előállítására, de a külpiacra lépést támogatjuk. Azok a kkv-k, amelyek elérték már egy olyan szintet, hogy meg tudnak jelenni mondjuk Magyarországról multinacionális cégeként, és másik országban tudnak létrehozni egy

gyártóbázist a normál kereskedelmi bázisuk mellett, akkor ezekre mindre vonatkozóan van támogatás, gyakorlatilag ebből egy sor ilyen típusú támogatás létezik, tehát alapvetően őket támogatjuk. Nagyvállalatok az idetelepülési támogatáson túl csak bizonyos nagyon kicsi mértékű, egyéb támogatásra jogosultak, mint Európában egyébként bárhol máshol is.

Riz Gábor képviselő úr. A növekedési centrumok mellé kezdenek többen felzárkózni - igen, ez így van. Ózdi esetében is nagyon sok olyan dolog történt az elmúlt időszakban, ami pont az ózdi gazdasági környezet stabilitását jelenti. Ezért vásárolt a magyar kormány az Ózdi Acélművekben tulajdonrészt, hogy ezzel tudja azt támogatni, ami az ottani termékeknek a részben modernizálását, részben új termékcsoportok megjelenését jelenti. Nemcsak ezzel támogatjuk, hanem például a Miskolci Egyetemnek több területen folytatott kihelyezett képzésével, illetve most legutoljára egy olyan konferenciaközpont kialakításával, ami szintén Ózdot ilyen helyzetbe hozza. De ugyanez igaz egyébként az ország több részére.

Ami az EU-s növekedési súlypontok áthelyezése - alapvetően itt továbbra is a legnagyobb összeget a gazdaságfejlesztésre kívánjuk költeni. Itt fölmerült kérdésként, hogy hogyan viszonyul ehhez a minisztérium. Hát úgy, hogy meg kell néznünk azt, hogy melyek azok a döntések, amelyek a magyar gazdaság növekedését akkor is tudják biztosítani, amikor egyébként mondjuk egy volatilis nemzetközi környezetben éppen egy lefelé menő ágat látunk. Az eddigiek sikeresek voltak, hiszen megnéztük itt a német, európai számokat, akkor ott azért elég jelentős különbség van a magyar növekedési adatok, illetve az egyéb adatok között. De ennek a tárgyalása most zajlik, úgyhogy erről most még nem tudok részletesen nyilatkozni, egyszerűen azért nem, mert bár a tervek elkészültek, de miután nem világosak az EU-s feltételek, sem a jogszabályi, sem a finanszírozási feltételek, ezért egy következő alkalommal szívesen beszámolok erről.

A gazdasági válság pedig egy olyan dolog, hogy a minisztérium... Bután hangzik, de adatalapú kormányzásra készültünk föl. Egy heti rendszerességgel update-elt, azt hiszem, most már 400 oldalas dokumentumról beszélünk, amiben különböző olyan indikátorokat figyelünk, ezeknek a különböző összefüggéseit, amelyek utalhatnak arra, hogy hogyan fog kinézni az előttünk lévő idő. Nincs jó indikátor, tehát egy, ami azt mondja, hogy lesz válság vagy nem lesz, de ezeket együtt kell figyelni. Az a gazdaságvédelmi akcióterv, amiről ön is említette, hogy Varga miniszter úr is többször beszélt róla, ennek a kidolgozása folyamatban van, ezekre épül.

Azt megbecsülni, hogy hogy is fog majd az elkövetkező időszakban a világgazdaság kinézni, ebben a pillanatban nehéz. Látszanak bizonyos tendenciák, de ezek egyébként viszonylag gyorsan változnak.

Kőrösi Anita képviselő asszony, a víziközmű-hálózatok kérdése. A víziközmű-hálózatok több problémával bírnak. Az egyik, és ez a legnagyobb probléma, a működési költségük, ami alapvetően a víziközmű-hálózat minőségéből adódik. Tehát a csatorna még úgy, ahogy rendben van, viszont a víz része nincs rendben. Egyszerűen van egy elavult hálózatunk, ennek az elavult hálózatnak a felújítása egy küszöbön álló feladat, ami feladatba egyébként belekezdünk. Több olyan rekonstrukciós alapot hoztunk létre - ezek az összegek még kicsik -, ahol egyébként erre pályázhatnak az önkormányzatok. Itt egy generális megoldást kell találnunk, ennek jelen pillanatban a kidolgozása zajlik, és azt gondolom, hogy megnyugtató irányba.

Tóth Csaba képviselő úr kérdezte a magyar-orsz vasútfejlesztést. Igen, aláírtunk az orosz közlekedési miniszterrel egy megállapodást, ami több mindenre vonatkozott. Nem szükségszerűen vasúti infrastruktúrafejlesztésre vonatkozott ez az

aláírás, bár van benne egy ilyen elem is, ez egy speciális elem, mindjárt rátérek, ez alapvetően fuvarozási, tehát áruszállítási együttműködésre vonatkozott. Azt nem szabad elfelejteni, hogy nekünk azért van egy jól meghatározott kapcsolatunk a volt Szovjetunióval ilyen értelemben, aztán Oroszországgal, ami a vasúti együttműködést illeti, jelesül, a széles nyomtávú hozzávezetés Magyarország határához. Ezt eddig nem használtuk ki. Nekiálltunk ennek a kihasználásának is.

A Budapest-Belgrád-vasútvonal úgy tud záródni Kína irányába, hogy Ukrajnán, Oroszországon, Kazahsztánon vissza lehet menni Közép-, illetve Nyugat-Kínába, aminek van egy sor érdekes üzleti lehetősége. Erről is beszéltünk. Illetve amiről beszéltünk, hogy a magyar vasúti ipar elkezdett fejlődni. Ez korábban jó volt, aztán egy kicsit időközben eltűnt, de most megint elkezdett fejlődni. Van egy koncepciónk, hogy a zalaegerszegi próbapályához hasonlóan egy vasúti próbapályát is létrehoznánk, nincs Európában ilyen, Oroszországban sincs ilyen, ahol olyan vasúti megoldásokat lehet vizsgálni, ami mondjuk majd a kínai technológiával egyszer remélhetőleg versenyképes lesz, például a nagyon magas sebességű vasúti technológiák vizsgálata, nemcsak az alépítmény, hanem a biztosítóberendezések és egyéb más oldalról is. Erről szól ez a megállapodás.

Ami pedig az M76-ost jelenti, ez 2023, ez épül. Ha képviselő úr Zalaegerszegre megy, akkor látja mind a két végét szerintem. 2024-re terveztük ennek a végleges megépítését. Nem zárjuk azt ki, hogy ezt tudjuk gyorsítani, és ez 2023-ban készen lesz.

Az, hogy 250-nel lehet rajta menni, nem üzemszerű; ez nem azt jelenti, hogy a magyar kormány föl fogja emelni vagy eltörli a maximális sebességet, hanem arról van szó, hogy ez egy olyan autópálya lesz, ami alkalmas arra, hogy teljesen automatizált forgalmat lehessen rajta lebonyolítani. Ennek van egy olyan eleme, hogy ha ezt egyébként magas sebességnél akarjuk, akkor a teszt időszakára lezárható maga az autópálya, tekintve, hogy adaptívva tehetőek a sávjai, tehát el lehet irányítani a járműveket.

Az, hogy miért tart egy napig Zalaegerszegre lemenni, hát nem tudom, hogy milyen gyakorisággal jár oda, én elég nagy gyakorisággal, mint mondtam, én ott szeretek élni, csak most ideköt a munkám, az 2 óra 28 perc, ha betartunk minden közlekedési szabályt. Nekem miniszterként muszáj betartanom. Ez 2 óra 28 perc. Most is 2 óra 28 perc egyébként, a Waze szerint jelen pillanatban, a jelenlegi forgalmi és útviszonyok mellett ez 2 óra 28 perc. Tehát egész napig biztos, hogy nem tart Zalába leérni. Képviselő úr, azt hiszem, ma reggel... Nagykanizsáról ugyanaz. Nem Zalaegerszeg. *(Tóth Csaba: Onnan könnyebb.)* Onnet könnyebb, mert az autópálya 1 óra 50 perc volt. Tehát az autópálya része rendben van. Egyébként ott a 76-os út pedig egy jó minőségű út. Tehát a 75-ösben egyetértünk, az valóban nem jó út, az is majd egyszer sorra kerül, de a 76-os egy fölújított, a kritikus szakaszon kétpályásított autóút, tehát azon lehet közlekedni.

Azt hiszem, hogy ennyi volt a kérdés. Köszönöm szépen a figyelmet és a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszter úrnak és államtitkár uraknak a nagyon részletes tájékoztatást és beszámolót. A napirendi pontot lezárom.

A 2. napirendi ponttal kapcsolatban azt tudom mondani, hogy Pelczné Gáll Ildikó küzd Budapest útjain, jelen pillanatban még nem ért ide, éppen ezért azt javaslom tisztelettel, hogy napirendet cseréljünk, és a harmadik napirendi pont tárgyalására kerül most sor. Egy perc technikai szünetet rendelék el. *(Rövid szünet.)*

Szeged Megyei Jogú Város harmadik Tisza-hídja megépítésének azonnali elrendeléséről szóló H/7998. számú törvényjavaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

Tisztelt Bizottság! Folytatjuk az ülésünket. Kérem, hogy mindenki foglalja el a helyét. Köszönöm szépen. Akkor javaslom azt, hogy döntsünk a napirendcseréről. Kérdezem, hogy ki támogatja a napirendcserét. *(Szavazás.)* Ez egyhangú igen.

Tisztelettel köszöntöm Szabó Sándor képviselő urat, a napirendi pont előadóját. Kérdezem, hogy kíván-e kiegészítést tenni.

Szabó Sándor szóbeli előterjesztése

SZABÓ SÁNDOR (MSZP) előterjesztő: Igen, röviden, ha lehet, alelnök úr, akkor megtenném. Köszönöm a szót.

Tisztelt Bizottság! Tisztelt Képviselőtársaim! Magát az előterjesztést nem kívánnám már ismertetni, hiszen önök láthatták, olvashatták. Azt sem szeretném nagyon megerősíteni, hiszen önök pontosan tudják, hogy Szeged városa a dél-alföldi régió központja gazdasági, kulturális értelemben egyaránt, nagyon sok ember él itt. A város fejlődése természetesen kihatással van a megye és a térség fejlődésére, és a hármashatár szerepéből adódóan nemzetközi kapcsolatok tekintetében is jelentőséggel bír.

Országgyűlési határozatot nyújtottam be három héttel ezelőtt a déli harmadik Tisza-híd megépítése kapcsán. Ennek apropója nyilván abból ered, hogy 20 évvel ezelőtti ígéretről van szó, és ami talán ennél fontosabb, hogy ebben a témában kétszer is született kormányhatározat, az egyik 2015-ben, a másik pedig a „Modern városok” programjának együttműködési megállapodását követően 2017-ben. Akkor a miniszterelnök úr a kormányhatározatban egyébként az integrált közlekedési operatív programból pénzt is rendelt a harmadik Tisza-híd megépítéséhez, a kormányhatározatban ezt rögzítette, mint ahogy azt is, hogy egyébként a hídnak 2022-ig meg kell épülni.

Azt szeretném még kiegészítésként elmondani, hogy az országgyűlési határozat benyújtásával egy időben levelet írtam miniszterelnök úrnak, illetve a térség érintett három képviselőjének arra vonatkozólag, hogy országgyűlési határozatomat támogassa, ami pedig nem más, mint egyébként az, hogy kérem a parlament képviselőit, képviselőtársaimat, valamint a miniszterelnök urat, a térség érintett képviselőit, hogy tárgysorozatba vegyék a határozati javaslatomat, azt követően pedig támogatásáról biztosítsák a térségben élőket, hogy a határozatban megfogalmazottakat támogatni tudják, ami pedig természetesen arról szól, hogy 2022-ig a harmadik Tisza-híd megépüljön.

Köszönöm. Kiegészítésként ennyit kívántam volna elmondani.

ELNÖK: Köszönöm a kiegészítést, képviselő úr. Kérdezem, hogy van-e kérdés vagy hozzászólás a napirendhez. *(Nincs jelzés.)* Nincs.

Arról szeretném tájékoztatni a tisztelt bizottságot, hogy a határozati javaslat nagyon fontos feladatot nevesít, a szegedi harmadik híd építését. Ezt a kormányzat is egyébiránt fontosnak és kiemelt beruházásnak tartja, azonban az a helyzet, hogy a jelenlegi európai költségvetési ciklusba nem fér bele ennek a finanszírozása, úgyhogy valószínűleg erről később kell majd döntenünk. Éppen ezért a magam részéről nem támogatom.

Kérdezem tehát, hogy ki támogatja a napirendi javaslat tárgysorozatba vételét. *(Szavazás.)* 4 igen. Tartózkodott a szavazástól? *(Nincs jelzés.)* Senki. Ellene szavazott? *(Szavazás.)* 10 ellenszavazat. Megállapítom, hogy a javaslatot nem vesszük tárgysorozatba. Köszönöm szépen, képviselő úr, az előterjesztést.

Szeretném tájékoztatni a bizottságot arról, hogy már a házban van Pelczné Gáll Ildikó, hamarosan ideér hozzánk, úgyhogy addig egy rövid szünetet rendelék el. *(Rövid szünet. - Tóth Csaba, Székely Sándor távozik az ülésről.)*

Az Európai Számvevőszék 2018-as éves jelentésének bemutatása

Folytatjuk munkánkat. Tisztelt Bizottság! A második napirendi pont tárgyalása következik, „Az Európai Számvevőszék 2018-as éves jelentésének bemutatása” címet viseli. Tisztelettel köszöntöm a napirendi pont előadóját, Pelczné dr. Gáll Ildikót, az Európai Számvevőszék magyar tagját, és megkérem, hogy tartsa meg előadását.

Pelczné dr. Gáll Ildikó tájékoztatója

PELCZNÉ DR. GÁLL ILDIKÓ, az Európai Számvevőszék magyar tagja: Köszönöm szépen. Először is szeretném megköszönni az önök megértését, de beleestem abba a csapdába, hogy négy óra alatt sikerült feljutnom Miskolcra Budapestre. Ezt nem terveztem így. *(Riz Gábor: Lejönni Budapestre.)* Bocsánat, lejönni Budapestre, ez fontos. Már rögtön rosszul kezdem. Köszönöm szépen, hogy lehetőséget adnak annak, hogy az Európai Számvevőszék magyar tagjaként megosszam önökkel azokat a tapasztalatainkat, amiket a Számvevőszék 2018-as éves jelentésében mi találtunk. Szeretném is átadni önöknek ezt a jelentést, ez minden nyelven elkészül, az Európai Unió hivatalos nyelvén elkészül, és azt a kis prezentációt is, amit egy kis vitaindítóként, talán ötletelőként elkészítettem.

Tudjuk, hogy az Európai Számvevőszéknek az Európai Unió független külső őreként az a célja, hogy mivel az Unió igazgatásának és pénzgazdálkodásának a javítását tűzte ki célul, ezt megvalósítsa, és ennek érdekében a polgárok pénzügyi érdekeit minél jobban képviselni tudja, és rámutasson azokra a kockázatokra, azokra a bizonytalanságokra, amelyek esetleg fellelhetők az éves jelentésben, az Unió pénzügyi jelentésében, és azokra a hiányosságokra, amiket viszont javítani kellene.

Megállapíthatjuk általánosságban, hogy a 2018-as éves jelentés összességében megbízható, valós képet nyújt az Unió gazdálkodásáról, és főbb hibáktól mentesen. Vannak az Unión belül olyan területek, amelyek magasabb szintű kockázatokkal bírnak, tehát jelentős lépéseket kell tenni a kijavítás érdekében, és vannak olyanok, amelyek alacsony kockázatú területek.

Összességében a kifizetések becsült hibaszintje 2,6 százalék volt. Az egyik slide-on láthatóak azok az átfogó megállapítások tranzakciónként, amelyek a magas kockázatú és alacsony kockázatú besorolás szerint mutatják a hibaszinteket. Alacsony kockázatú besorolásúak azok a kifizetések, amelyek például a mezőgazdasági kifizetések, a hallgatói ösztöndíjak, a professzori ösztöndíjak, ahol valamilyen elv alapján történnek kifizetések, és ennek alapján történik az elbírálás. Vannak viszont magasabb kockázatú kifizetéseink. Látszik, hogy ez elég magas hibaszinttel bír, bőven fölötte van annak a hibaszintnek, amit mi elvártunk erre az évre.

Ezek a magas kockázatú kifizetések vagy nagy kockázatú kifizetések a költségtérítések. Ezek utólagos kifizetések, és olyanok is kerültek benyújtásra, amelyek nem fogadhatóak el. Hogy mely területek ezek? Főleg a versenyképesség keretében, a kohézió és a természeti erőforrások tekintetében, és a globális Európa, tehát a fejlesztési támogatások tekintetében voltak ilyen kifizetések.

Összességében 120,6 milliárd eurót ellenőriztünk ebben az évben. Területi megbontásban látszik a slide-on, hogy mennyi ebből a versenyképesség, kohézió, természeti erőforrások, globális Európa, igazgatás. És az is látszik, hogy összességében 16 és 18 időintervallumot vizsgálva a helyzet, mármint a becsült hibaszintek tekintetében, javul, vagyis a jogosulatlan kifizetések nagyságrendje csökken. Azért a 100 százalékból ez azt jelenti, hogy 2,6 százalék volt az, aminek a

kifizetése nem volt megfelelő, tehát 97,4 százalékos kifizetésre mondhatjuk azt, hogy tökéletesen megfelel.

Ha az egyes fejezetenkénti megállapításokat nézzük, akkor azt tudjuk megállapítani első körben, hogy a bevételi oldalról viszonylag rendben van az Unió pénzgazdálkodása, és azt tudjuk megállapítani, hogy a 159 milliárdos nagyságrendű bevételi oldal a tervek szerint és megfelelően teljesült.

Vannak azonban itt is hiányosságok az Unión belül. Egy másik jelentésben, egy speciális riportban az elektronikus kereskedelem területén külön kitértem arra, hogy bizony a vám területén, amikor a saját erőforrásokról beszélünk, akkor a rendszereink nem harmonizáltak, és nem működnek tökéletesen, ezért nyugodtan lehet elmaradt bevételekről is beszélni. Azonban kijelenthetjük a bevételek összességének értékelése után, hogy nem jellemezte lényegességi hiba ezt a területet. Amit viszont javítani kellene ezen a területen, az a dokumentált kockázatkezelés, mert ez sajnos elmaradt.

A versenyképesség, a növekedés és a foglalkoztatás területén, már említettem, hogy itt voltak hiányosságok. Ugyanakkor a becsült hibaszintünk 2 százalékosnak felelt meg. Itt a 21 milliárdból 17,9 milliárdot ellenőriztünk, tehát elég magas az a százalékos arány, amit tételesen tudtunk ellenőrizni. Itt azonban egy másik megállapítást kell tennem, mégpedig azt, hogy különösen az innovációs és kutatási projektek esetén bizonyos területeken az outputok nem hozták azt, amit vártunk, vagyis elköltöttük a forrásokat, megfelelően történt a források felhasználása, de kimeneti oldalról az elvárt eredmények elmaradtak attól, amit mi terveztünk, mármint a kedvezményezettek terveztek. Voltak olyan projektek is, amelyek esetében a célkitűzések előrehaladás szerinti értékelése sem történt meg megfelelően. Tehát a tervezés és a megvalósítás között voltak eltérések.

A gazdasági, társadalmi és területi kohézió a következő nagy terület. Ez egy óriási terület, 54 milliárdos forrásról beszélünk itt. Ebből 23,6 milliárdot ellenőriztünk. Nagyon-nagyon magas a hibaszintje, tehát 5 százalékos hibaszintről beszélünk. Ez különösen akkor jött ki, amikor a tranzakciónkénti ellenőrzéseket is belevettük a rendszerbe, vagyis konkrétan lementünk oda, hogy a kedvezményezetteknek a számlák, azok elkönyvelése hogyan valósult meg, és nem csak globálisan történtek meg az ellenőrzések.

Itt az a főbb megállapításunk, hogy a tagállami irányító hatóságok által bejelentett kiadások szabályszerűségével volt a legtöbb probléma. Voltak olyan esetek, amelyek úgy kerültek feltárára, hogy megtörtént a bejelentés, hogy itt visszatérítés szükséges, azonban ezek jogosulatlan kiadások voltak. Voltak olyan esetek, amik tovább bonyolították egyébként a helyzetet, hogy egyes tagállamokban további feltételekkel, nemzeti feltételekkel egészítették ki az egyébként is rendkívül bonyolult struktúrákat, és van egy nagyon kényes pont, a közbeszerzések világa, ami összességében egy nagyon fontos terület, és nagyon-nagyon sok olyan projekt volt, amelyeket közbeszerzési felhívás nélkül ítéltek oda.

A természeti erőforrások területén szinte 100 százalékos volt az ellenőrzésünk. Itt a becsült hibaszint az átlagot hozta ezen a területen. Viszonylag könnyű a benyújtás, ismerjük ezt a világot, és könnyű az értékelés is. Vannak még hibaforrások, amelyek javításra szorulnak, például, hogy nem támogatható kedvezményezettek nyújtottak be támogatási igényt tevékenységre vagy éppen költségekkel kapcsolatban, vagy a földterületek vagy az állatok számával kapcsolatban voltak pontatlanságok az információs szolgáltatásban, és itt is a közbeszerzés volt még ez a világ, ahol problémákat tártunk fel.

A globális Európa - egy 9,5 milliárdos összeg, nem túl nagy, viszont nagyon jelentős. Itt szintén vannak problémáink, de összességében inkább output oldali

hatékonysági problémáink vannak. Ez az a világ, amikor az európai uniós forrásoknak nemzetközi szervezeteken keresztül történik meg az elköltése, például Afrikában, és vannak olyan speciális jelentéseink, most fog kijönni a Marokkóval kapcsolatos jelentés, amelyek konkrétabb megállapításokat is fognak tenni ezen a területen.

Volt még egy nagy problémánk itt. Voltak olyan nemzetközi szervezetek, ahonnan az ellenőrzéshez szükséges adatbekérés is problémába ütközött. De voltak olyan problémák is nemzetközi szervezet esetén, hogy egyet említsek, egy jamaicai csapatépítő tréning, ahol 13 repülőjegyet szerettek volna elszámolni és még plusz 27-et a csapatépítési célra. Nyilvánvalóan ez a nem támogatható költségek kategóriájába tartozik.

Az igazgatás világa - ez tulajdonképpen az Európai Unió teljes szervezetének a működése, ez 9,9 milliárd eurót tesz ki. Ezt nem jellemezte lényeges hiba. Egyetlenegy ilyen hiányosságot tártunk fel, mégpedig egy belsőkontroll-hiányosságot, amikor a munkatársaknak fizetendő családi támogatások kifizetésére került sor.

Összességében, tisztelt képviselő hölgyek és urak, a beszámoló megbízhatóságával kapcsolatban megállapítottuk, hogy megbízható és valós képet ad ez a beszámoló, és lényeges hibáktól mentes, szabályszerűnek ítéltük meg ezen hibahatár mellett. Kilenc eset volt, ez csökkenő tendencia a tavalyi évhez képest, amikor 13 volt, amikor a vizsgálati megállapítások alapján az OLAF felé, az Európai Unió Csalás Elleni Hivatala felé csalásgyanús esetet jelentettünk.

Köszönöm szépen a figyelmüket. Szeretném a figyelmükbe ajánlani a többi kiadványainkat, de oly nehéz volt ezt is elcipelni, és egyébként is szeretem a nem papíralapú termékeket, hogy mindösszesen az ECA honlapját szeretném a tisztelt figyelmükbe ajánlani, ahol tematizáltan a speciális riportjaink, az éves beszámoló, egyéb vélemények és áttekintő tanulmányok megtalálhatóak, és talán az önök képviselői munkájában is segítségül szolgálhatnak. Köszönöm szépen, alelnök úr.

Kérdések, hozzászólások

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezném, hogy vannak-e kérdések, hozzászólások. (*Jelentkezések.*) Bangóné Borbély Ildikót kérem.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Köszönjük szépen a tájékoztatást. Néhány kérdést szeretnék feltenni. Amit az Európai Számvevőszék megállapított, ami hibákat feltárt, arra milyen lépéseket fognak tenni, milyen ajánlásokat fognak adni akár a Bizottságnak, akár a tagországoknak, hogy mire kell odafigyelni, hogy ez a fajta - úgymond - rossz gazdálkodás vagy korrupciógyanú még ez alá a százalékponton alá essen, mert 1,8-3,4 százalékponton között van; és minél kevesebb jelentésben szerepeljen az, hogy mondjuk a tagországok rosszul költötték el a forrásokat vagy netalántán korrupcióra adna okot egy-egy kifizetés.

Konkrétan Magyarországgal kapcsolatban ugyebár az elmúlt hónapokban vagy hetekben hír volt, hogy közel 700 milliárd forintot kell Magyarországnak visszafizetni a 2018-as zárszámadás után. Ez az önerővel együtt jelenti azt a 700 milliárd forintot. Önerő nélkül, amit a kormánynak körülbelül vissza kell fizetni, 500-560 milliárd forintról beszélünk. Ami inkább itt ebben felháborító, hogy ez 25 százaléka a vizsgált vagy kiszabott büntetéseknek az európai uniós országokból, és Magyarországra esve ez 5-6 százalék, ami majdnem duplája annak, amit képviselő asszony itt elmondott. Azt mondhatjuk, hogy a korrupcióval összefüggő kifizetések száma egészen magas Magyarországon. Lényegében az is kijelenthető, hogy ezt a büntetést ugyebár magára vállalta a kormány, nem a jogi utat kereste, hogy fellebbezne vagy kifogásolna, hanem a következő kifizetésekkel kapcsolatban, hogy elinduljanak a következő támogatási

kifizetések, ezért a kormány ezt kifizeti. De hát nem a kormány, hanem az adófizetők pénzéről beszélünk. Ön mit szól ehhez mint az Európai Számvevőszék tagja? Várom válaszát. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Riz Gábor képviselő úrnak adom meg a szót.

RIZ GÁBOR (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Pelczné Gáll Ildikó! A tájékoztatást megköszönve, látom a jelentésben, hogy a Számvevőszék foglalkozott olyan külön jelentésekkel is, mint a globális Európa, illetve azok a kihívások, amelyek Európán kívülről érik ezt a közösséget. Nagyon fontos azt tudnunk, hogy erős konszenzus mutatkozik a tekintetben, hogy a schengeni határaink védelme kiemelt prioritást élvez. A schengeni határok védelme kapcsán nagyon fontos azt is elmondanunk, hogy pontos információkkal, adatokkal kell rendelkezzenek a tagállamok a népességmozgást, illetve a schengeni határon kívülről érkezők mozgását tekintve. Ezek az információs vagy informatikai rendszerek, amelyek ezt segítik, véleményem szerint és információim szerint nem teljes feltöltöttséggel rendelkeznek. A Számvevőszék vizsgálja-e, és ha vizsgálja, milyen mélységig, és milyen intézkedéseket tervez, amennyiben ezek felszínes adatok, vagy pedig hiányos információk a döntéshozatalhoz? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Witzmann Mihály képviselő úrnak adom meg a szót.

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót. Köszönjük szépen mindenképp a részletes tájékoztatást szóban is, mind pedig azt az anyagot, amit megkaptuk e-mailben, és ami most kiosztásra került itt nyomtatott változatban is. Jól látható egy igen széles tevékenységi kör bemutatása a 2018-as év vizsgálatával összefüggésben az Európai Számvevőszék részéről. Én azt gondolom, hogy az Európai Unió külső ellenőrző szerveként valóban egy részletes és fontos feladatot lát el az Európai Számvevőszék.

Azt is láthattuk, az előbb itt hallhattuk is, és olvasható is a beszámolóban, hogy a 2018-as év vizsgálatát tekintve bevételi oldalon tulajdonképpen jogszerűségi és szabályszerűségi észrevételek és véleménymegállapítások találhatók ebben az anyagban. Lényeges hibát tulajdonképpen az Európai Számvevőszék nem talált. A kiadások tekintetében pedig egy ilyen korlátozott vélemény született. Bár a korábbi években volt ennél rosszabb, azt hiszem, talán a '15-ös év volt benne említve, most 2,6, illetve 2 százalékos becsült hibaszintet állapít meg az anyag.

Azt szeretném kérdezni egyrészt, hogy ezeknek a megállapításoknak milyen operatív következménye várható a jövőben, tehát az Európai Számvevőszék elvégezte a munkáját és a feladatát, az jól látható, de hogy ennek mi lesz a következménye, mire lehet számítani. A másik pedig, hogy a 2020-as esztendőben, tehát jövőre melyek azok a területek, melyek azon a témák, amelyek prioritást fognak élvezni a Számvevőszék munkájával kapcsolatban, és milyen jelentésekre számíthatunk a jövőben önöktől. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nincs jelzés.)* Senki. Akkor válaszadásra megadom a szót a képviselő asszonynak. Tessék parancsolni!

Reflexiók

PELCZNÉ DR. GÁLL ILDIKÓ, az Európai Számvevőszék magyar tagja: Köszönöm szépen. A kérdések sorrendjében szeretnék válaszolni.

Elsőként, hogy mit teszünk, amikor föltárjuk ezeket a hiányosságokat. Minden esetben, legyen szó éves jelentésről, legyen szó speciális riportról, ajánlásokat fogalmazunk meg, ez a szokásos gyakorlat a számvevőszéki munkában. Az ajánlásokat egyrészt a Bizottságnak, másrészt a Tanácsnak tudjuk megfogalmazni. Közvetlen kapcsolatunk és hatásunk arra, hogy a tagállamok mit tesznek, nincs. A Bizottságon keresztül tudjuk elérni a tagállamokat, illetve a tagállamokat ellenőrzésünk során elérjük, de ajánlásaink során nem. Az ellenőrzés során, amikor mintát választunk egy vizsgálat esetén, akkor természetesen valamilyen statisztikai módszerrel felállítjuk azt a sort, amiből úgy találjuk, hogy a tagállamok leginkább érintettek, közepesen érintettek, kevésbé érintettek, és veszünk egy vegyes képet, hogy ne torz képet kapjunk a vizsgálat végén.

Az ajánlásainkat a Tanácshoz is el tudjuk küldeni, hiszen az, amit én most önöknek elmondtam, nyilván ugyanebben a formában az Európai Tanács részére is ismertetésre került, sőt a Bizottság részére megküldésre került; ő egy auditált fél az éves jelentésben, tehát ő közvetlen partnerünk volt a vizsgálat során, ismeri és tudja is a megállapításokat.

Nem hoztam el, és ehhez az anyaghoz nincs csatolva, de az anyagunk, ez a jelentés úgy teljes, hogy ehhez csatolva van a Tanács válaszüteménye és az Európai Bizottság válaszüteménye, ami összességében esetenként 50-50 oldal körüli terjedelem. Ezt is a honlapunkon természetesen transzparensen meg lehet nézni, és ott elérhetőek a konzultáció eredményei is.

Ami a hibákat illeti, szeretnék ezt a tendenciát, ami ugyan csökkenő, még tovább csökkenteni, mégpedig oly módon, hogy át kívánunk térni a digitális auditra. Ez azt jelenti, hogy 100 százalékos adatmennyiséget fogunk elérni, és a 100 százalékos adatmennyiség alapján már nem hibával fogunk dolgozni, hanem minden tranzakciót ellenőrizni fogunk. Ez a középtávú terv. Jövő évben az egyik jelentésem, egy közös vállalatokról szóló jelentésben ki fogjuk próbálni a digitális audit lehetőségét. Nyolc ilyen közös vállalat van Európában. Most sok cikket lehetett olvasni az Indexen az ITER-projektről, az egyik ilyen közös vállalati termék az ITER-projektünk. Ezen tapasztalatok alapján át fogunk térni a teljes digitális audit világára, tehát nem fogunk a későbbiekben hibákról beszélni.

A hiba egyébként nem egyenlő a korrupcióval. Ez nagyon-nagyon fontos, hogy a kifizetéseknel, amikor visszatérítés van, vagy nem megfelelő a költség, mi nem tételezzük fel, és nem is jelentjük ki, hogy az a hiba a korrupcióval egyezik meg. Nem tudunk ilyen kijelentést tenni. Nyilván ez az Európai Csalás Elleni Hivatal kompetenciája. Kilenc olyan esetünk volt összességében, ami arról szólt, hogy ott csalás lehet, azt se mondtuk ki, hogy korrupció, tehát az összes visszafizetés, az összes hiba tekintetében kilenc olyan eset, aminél azt mondtuk, hogy az OLAF-hoz kell fordulnunk. A többi esetben nem tettük meg ezt, hogy a Csalás Elleni Hivatalhoz fordultunk.

Természetesen nemmegfelelőség miatt, nem megfelelő dokumentálás miatt, rossz szabályok miatt számos kifizetés visszahívása megtörténhet, és meg is történik.

Magyarország esetében külön a Számvevőszék semmiféle vizsgálatot nem végzett, és nem is végez tagállamok esetén vizsgálatot. Átfogó vizsgálatot végzünk, és sohasem tudjuk, hogy a vizsgálat végén az az információ, az a tranzakció, amit vizsgálunk, melyik auditált partnertől érkezett. Tehát a mi feladatunk nem az, hogy ezeket a számszerűsítéseket úgy megtegyük, hogy utána rögtön a Csalás Elleni

Hivatalhoz forduljunk, mert a mi feladatunk az, hogy pénzügyi szempontból, teljesítés oldaláról vizsgáljuk.

El fogunk lépni egyébként ebből az irányból, mert megállapítottuk azt, hogy bár bizony sok esetben a pénz elköltése tökéletesen megtörténik, tehát minden tökéletesen le van papírozva, azonban azon túl, hogy elköltésre került az Európai Unió pénze, semmiféle előrelépés nem történt. Tehát amikor a hatékonyságról, hatásosságról vagy a gazdaságosságról beszélünk, akkor semmi sem történt. Ezért ez irányba két lépést fogunk tenni. A következő időszak vizsgálataival kapcsolatban, bár a múltbeli adatokat elemezzük, de nem a jelen alapján fogjuk értékelni az eredményeket. Nehéz ezt talán elmagyaráznom, de arról van szó, hogy egy foresight-szemlélettel, nem egy stratégiai, hanem egy jövőbe látó szemlélettel, amikor az az érdekes, hogy majd 10 év múlva ez a mi beruházásunk mit ér, azt vizsgáljuk. Tehát erre fog elindulni, ebbe az irányba fog elindulni az auditálási folyamatunk.

Ami pedig még egy kicsit ezt a teljesítményt érinti, tehát az uniós források felhasználását, hogy mennyire fontos, hogy ezen és a kiírásokon is a következő időszakra bizonyos pontosítások történjenek meg, úgy találtuk, hogy például a versenyképesség fejezetben, tehát az 1/A.-s fejezetben összesen 147 mutató volt, aminek alapján az értékelés történt. Itt ennek alapján 57 százalékos volt az előrehaladás. De mi megvizsgáltuk tételenként, tranzakciónként, és csak 46 százalékos volt ez az előrehaladás. De volt sokkal rosszabb eredmény a kohézió területén: ott 60 százalékot jelentettek be, és csak 31 százalékos volt ez az előrehaladás. Tehát a mutatók átdolgozása is szükséges, erre is ajánlást fogalmaztunk meg, és a teljesítményértékelés újragondolása, mert a projektek fenntarthatóságával jelentős problémák vannak, tehát tudjuk, ismerjük, öt év fenntarthatóság, és a többi, és ezek után nincs vizsgálat arra, hogy mi történik, és mi lesz az uniós forrásokkal. Úgyhogy ez irányba teszünk további lépéseket.

A második kérdés a globális Európa volt. Képviselő úr, az éves jelentésben a globális Európával összességében foglalkoztunk, és a megállapításainkat is, mint képviselő asszonynak mondtam, ez irányba fogalmaztuk meg. De pontosan a schengeni rendszerrel és a Frontexszel magával kapcsolatosan van jelentésünk, és ennek a jelentésnek van olyan kimenetele, ami erős ajánlásokat fogalmaz meg a Frontex számára és a schengeni információs rendszer számára. Konkrétan pénzek, uniós források felhasználásával kapcsolatban voltak aggályaink, információk biztosításával kapcsolatosan voltak aggályaink. Mind a két speciális riport tavaly készült el, és nagyon hasznos olvasmány. Esetleg, tudom, hogy a képviselőknek kevés szabadidejük van, de érdekes olvasmány lehet mégiscsak. A Frontexszel kapcsolatban voltak súlyos megállapításaink is, a működésével kapcsolatban.

Az utolsó kérdés az éves jelentés témakörhöz kapcsolódott. Bizony itt, amit a képviselő úr is említett, a bevételi oldalon majdnem minden rendben van. Én úgy érzem, hogy vannak elmaradt bevételeink, amiket - hogy is mondjam - be lehetne csatornázni ebbe a rendszerbe. Nem pótlólagos forrásokra gondolok, hanem a jelen rendszer működtetése, pontosan a vámok és az áfacsalások kapcsán elmaradt bevételei vannak az Európai Uniónak. A kiadások viszonylatában viszont, amit korábban megfogalmaztam, az irányba megyünk el, és fogjuk ezeket csökkenteni.

Egyébként, ami kérdése volt még a jövő évvel kapcsolatban, több lehetőség is van, hogy formáljuk azt, hogy mit vizsgálunk. Egyrészt az érintetteknek vannak javaslatai, tehát az európai parlamenti képviselők és az elnökök tanácsának a javaslatai, másrészt a mi tapasztalataink, tehát ahol úgy érezzük, hogy problémák vannak, annak alapján történnek vizsgálatok, és az Európai Tanács javaslatai alapján minden évben éves munkatervet állítunk össze. Ez is fent van a honlapunkon. Ennek

alapján meg lehet nézni, hogy a következő évben például a fenntarthatóság területére fókuszálva készülnek el leginkább a jelentéseink.

Jó lenne az az irány, hogy egyre szorosabb kapcsolatot építsünk fel a nemzeti számvevőszékekkel, a nemzeti hatóságokkal, és ugyanazt a vizsgálatot, amit mondjuk mi elvégzünk európai uniós szinten, ők is elvégezzék nemzeti szinten, és akkor ez a lánc így a végére ér, és kézzelfoghatóbb megállapítások is lesznek.

Köszönöm szépen, alelnök úr, és köszönöm a képviselő hölgyeknek és uraknak.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Valóban nagyon fontos feladatellátásról van szó, a Számvevőszék Magyarországon is rendkívül hasznos és eredményes munkát folytat. Teljes mértékben egyetérték azzal, hogy nemcsak a pénzforrások felhasználásának szabályszerűségével kell foglalkozni, hanem a célszerűségével is. Azt gondolom, hogy a Számvevőszék nagyon jó úton jár e tekintetben, ha ezt a gyakorlatot kívánja folytatni.

PELCZNÉ DR. GÁLL ILDIKÓ, az Európai Számvevőszék magyar tagja: Alelnök úr, még egy mondat. Ha a képviselő hölgyeknek és uraknak egyedi igényeik vannak, tehát vannak olyan speciális riportok, amik különösen érdekesek lehetnek, nagyon szívesen el is hozhatom, prezentálhatom is és el is juttathatom ezeket az információkat az önök részére.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Azt javaslom, hogy kapcsolattartás tekintetében a bizottság titkárságát vegyük igénybe, szerintem mindenkinek előnyös ez. Még egyszer köszönöm szépen a nagyon részletes tájékoztatást. Munkájához további sok sikert kívánok.

Egyebek

Tisztelt Bizottság! Még az egyebekben két dolgot szeretnék elmondani. Az egyik az, hogy az Országgyűlés várhatóan december 11-én fogja tárgyalni a Magyar Nemzeti Bank 2018. évi tevékenységéről szóló beszámolót, amelynek elfogadásához bizottságunk nyújtott be egy H/8144. számú határozati javaslatot. Döntenünk kell arról, hogy amennyiben erre a napirendre sor kerül a plenáris ülésen, akkor a Gazdasági bizottságot ki képviselje. Elnök úr, Bánki Erik elnök úr engem javasolt. Kérdezem, hogy támogatják-e ezt a javaslatot. *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Egyhangú igen.

A másik bejelentésem az, hogy ebben az esztendőben már várhatóan nem lesz több bizottsági ülésünk. Amennyiben igen, akkor arról természetesen külön tájékoztatást fogunk adni. Köszönöm szépen.

Az ülés berekesztése

Az ülést bezárom.

(Az ülés befejezésének időpontja: 10 óra 40 perc)

Hadházy Sándor
a bizottság alelnöke

Jegyzőkönyvvezető: Földi Erika